UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

25 ЛЮТОГО 1971
Число № 8
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIII VOL. XLIII
February 25, 1971

УРЯД ЗБІЛЬШУЄ ВИДАТКИ НА ІНФОРМАЦІЮ

ЗБІЛЬШЕННЯ ПРАЦІВНИКІВ ВІДДІЛУ ІНФОРМАЦІЇ В УСІХ МІНІСТЕРСТВАХ

Федеральний уряд створив центральне інформаційне бюро „Канадська інформація" („Інформейшен Кенада"), якого завданням було узгіднювати інформації та пропаганду всіх федеральних міністерств. Це мало бути відносно невелике бюро з небагатьома урядниками. Тим часом сьогодні „Канадська інформація" вже має 381 працівників, що коштують річно бл. 3 мільйони долярів. Пляни бюра „Канадської інформації" передбачують зріст числа працівників до 500 осіб. Очевидно, що в парі з тим зростуть й кошти вдержання бюра.

Незалежно від того майже всі федеральні міністерства, за вийнятком міністерств риболовлі, торгівлі та публічних робіт, збільшили в своїх відділах інформації число працівників із 900 осіб до 1,002, а їхні платні зросли із 8,653,000 до 9,200,000 долярів.

Польський уряд йде на дальші уступки

Новий польський уряд старається за всяку ціну заспокоїти домагання робітників, які в грудні минулого року робили бурхливі демонстрації, що покінчилися арештами та вбивствами демонстрантів та поліції й воякiв. В рямцях чистки партійного та урядничого апарату унусено з партії кол. секретаря комуністичної партії Польщі В. Гомулку та звільнено багатьох чільних комуністів з відповідальних становищ.

Тому, що заповіджена урядом підвишка заробітних платень для менше платних робітників та урядників не знайшла прихильного відгуку серед робітників, уряд заповів, що відкликає заведену в грудні підвишку цін на харчі та предмети щоденного вжитку.

Окрім того, уряд заявив, що передає Католицькій Церкві Польщі все церковне майно на кол. німецьких територіях, прилучених після війни до Польщі. Це рішення свідчить, що польський уряд хоче наладнати приязні відносини з Церквою. Минулими роками відносини між Католицькою Церквою в Польщі та урядом були дуже напружені. Уряд часто безпосередньо або посередно утруднював Церкві її діяльність. Зокрема з великими труднощами зустрічалася Церква в навчанні релігії шкільних дітей та молоді. Видно, що теперішнє трудне положення польського комуністичного уряду примушує його шукати шляхів порозуміння й з Церквою.

Дальше напруження в Польщі турбує «опікуна» Польщі — Совєтський Союз. Польщі є деяка кількість совєтських вояків, приміщених у кількох осередках. Але від початку розрухів та демонстрацій закордонні кореспоненти та політичні обсерватори постійно говорять про збільшення совєтських військ на кордонах Польщі, щоб, у потребі, увійти в Польщу й здусити демонстрації та заворушення, якщо ці наберуть загрозливих форм.

ЗВІЛЬНЯЮТЬ АРЕШТОВАНИХ СТУДЕНТІВ

Міський суд з Ню Йорку вирішив, що студенти, арештовані за демонстрацію перед совєтським дипломатичним представництвом у Ню Йорку, не поповнили ніякого карного вчинку, лише порушили поліційний припис. Суддя завісив будь яку кару для них на протяг шести місяців.

В час суду група українських студентів демонструвала перед судовим будинком з написами в оборону Валентина Мороза.

ЗУДАР ТУРЕЦЬКОЇ ПОЛІЦІЇ З СТУДЕНТАМИ

Турецька поліція хотіла перевести обшук студентських приміщень в університеті в Анкарі у зв'язку з недавніми студентськими заворушеннями. Студенти не допустили поліції до будинку протягом 5 годин. Вкінці поліція перемогла й арештувала 200 студентів, а 20 було поранених.

Студенти, приналежні до комунізуючих організацій, в бою з поліцією вживали револьверів і динамітових та нафтових бомб.

Захопили американського летуна

Троє невідомих людей в Анкарі, Туреччина, захопили 24-річного американського летуна Дж. Фінлея й випустили його після 17 годин. Фінлей не сказав нічого про цих людей, лише сказав, що йому нічого не сталося та що він дуже змучений.

Поліція припускає, що його схопили члени турецької комунізуючої організації, які недавно вчинили три грабіжницькі напади на банки й тепер бояться, що поліція їх арештує й суворо покарає.

Фінлея вони звільнили, бо турецька поліція повела дуже рішучі розшуки за захопленим американцем, а справникам загрожувала дуже сувора кара.

Єгипет хоче визнати Ізраїль

Єгипетський представник при ОН Мухаммед ель-Заят заповів, що Єгипет готов визнати правно Ізраїль, визнати кордони Ізраїлю й заключити з ним мирний договір, якщо Ізраїль прийняти дальшу іміграцію жидів з різних держав до Ізраїлю та відмовиться говорити в імені усіх жидів у світі.

Якщо йдеться про мирний договір, то Єгипет домагається відтягнення ізраїльських військ із зайнятих в 1967 р. єгипетських територій.

Ізраїль прийняв з вдоволенням заяву Єгипту про визнання його, але відмовився прийняти іміграцію жидів до Ізраїля, як теж права говорити в імені жидів у всього світу.

Якщо йдеться про відтягнення військ з зайнятих територій, Ізраїль стоїть й дальше на становищі, що відтягне свої війська з зайнятих територій щойно після заключення мирового договору.

Справа замирення на Близькому Сході знову застрягла на мертвій точці й представник ОН Г. Ярринг шукає свіжих доріг, щоб таки довести до миру.

20-РІЧЧЯ ВІЗАНТИЙСЬКОГО ХОРУ

В Голляндії існує Візантійський хор, складений із самих голляндців, який дає концерти українських пісень та співає нашу Службу Божу. Організатором й диригентом хору є д-р М. Антонович. Цього місяця хор відзначив святочно 20-річчя свого існування.

ДЕХТО ГОВОРИТЬ ПРО РОЗХОДЖЕННЯ між президентом ЗДА Р. Ніксоном та кол. кандидатом на президента Гамфрі, ЗІ світлини, зробленої недавно з нагоди святочного відкриття осередку ім. В. Вілсона, цього не видно.

РІЛЬНЕ ГОСПОДАРСТВО В СВІТІ

В цілому світі управою ріллі займається майже половина всього населення світу: один мільярд і 700 мільйонів людей. Вони управляють 14 мільярдів і 600 мільйонів квадратових миль врожайної землі. Всієї землі є 510 мільярдів квадратових миль, але дві третини з того — під морями.

Всі фармери у світі годують 3 мільярди 102 мільйони штук худоби: рогатої худоби, овець, кіз, свиней, коней тощо.

Фармери продукують такі рільничі продукти річно: 976 мільйонів тонн зернових рослин, включаючи в те 250 мільйонів тонн рижу, якого вирощувано трохи більше, як пшениці; 220 тонн кукурудзи; трохи меншу кількість жита, ячменю, вівса, проса та інших того роду рослин. Крім того бл. 273 мільйони тонн картоплі, 82 мільйони тонн олійних рослин, чотири мільйони тонн кави, один мільйон тонн какао та один мільйон тонн чаю.

У світі вирощують річно 11.4 мільони тонн бавовни та дістають 1.5 мільйона тонн вовни з овець.

М'яса продукують фармери цілого світу 66 мільйонів тонн, молока 335 мільйонів тонн і яєць 14 мільйонів тонн.

Бл. дані проголосила організація для прохарчування й рільництва при ОН. Керівники тієї організації ствердили, що світова продукція харчів постійно зростає завдяки новим методам вирощування збіжжя та годівлі тварин. Але водночас з тим зростає й запотребування на харчі, бо в цілому світі збільшується кількість населення.

Koromki bicmku

Алберта дістала за свій природний газ та нафтову ропу поверх один мільярд долярів. В минулому році зросла продукція нафтової роби та земного газу на 10% (нафтова ропа) та 18% (газ). Вугілля продано за 26.7 мільйонів долярів.

Албертська комісія для дослідів над неканадськими впливами в албертських університетах буде мати публічні переслухання в березні. Головою комісії є едмонтонський адвокат А. Моїр.

Федеральне міністерство пошти повідомило, що пошта втратить у бюджетовому році, що кінчається 31 березня н.р., поверх 100 мільйонів долярів.

Бюджет федеральної комісії для боротьби зі зростом цін в Канаді на 1971-72 рік буде приб. 2 мільйони долярів, на 874,000 дол. менше, як в 1970-71 бюджетовому році. Комісія зменшує число працівників до 51.

В канадських федеральних в'язницях від 1969 р. було 23 самогубства та 80 намірених самогубств. Найбільше самогубств, бо 11, було в монреальській федеральній тюрмі св. Вінкентія а Павльо.

Президент ЗДА Р. Ніксон заявив, що він не обмежив у ніякій формі вжитку американського летунства до боїв в Індокитаї (В'єтнам, Камбожа, Лаос). Він заборонив лише вживати атомових стрілен.

Американський уряд знизив відсотки від позичок (мортґеджів) на доми, що їх дає Американська корпорація житлового будівництва, із $7\frac{1}{2}$% до 7%.

ЗДА мають тепер у Південному В'єтнамі 3,500 літаків-гелікоптерів, що коштують прибл. один мільярд долярів. Від 1962 р., відколи ЗДА вживають у В'єтнамі гелікоптерів, знищено 4,219 машин, з того 1.928 в бою.

Американська прибережна сторожа заарештувала совєтське судно, що ловило морські раки в 12-мильній прибережній смузі на Аляскі, а суд засудив совєтського капітана судна Михайлова заплатити 20,000 дол. кари.

У Ню Йорку перестав виходити один з найстарших польських щоденників "Нові світ". В ЗДА ще виходить дві польські щоденні газети в Дітройті та одна в Чікаґо.

10 европейських держав, крім Греції та Данії, будують в Швайцарії коштом 266 мільйонів долярів атомовий реактор для мирних цілей.

Чехо-словацький полковник генерального штабу 44-річний В. Реґак та його два сини пробували примусити чехословацький літак летіти з 29 пасажирами до Відня, замість до Кошиць. Суд засудив полковника на 15 місяців, а обох синів на один рік важких робіт.

Чеське та словацьке міністерство культури обмежило діяльність католицьких організацій до стисло культурних справ. Діяльність, що виходить поза ті рямці, недозволена, згл. дозволена за окремим дозволом міністерства.

Уряд країни Кенії в Африці звернувся до міжнародних допомогових організацій по допомогу в харчах для 90,000 мешканців Кенії, що голодують через страшну посуху, яка знищила увесь врожай збіжжя та овочі.

Військовий суд у Югославії засудив кол. кореспондента німецького журналу Дер Шпіґель, Г. Рульмана на шість років тюрми, а двох його югославських спільників — Й. Ткрулі та Х. Тачі на два й пів року тюрми за шпигунство.

Китайське комуністичне радіо обвинувачує совєтський уряд, що він у своїй політиці придержується давних царських метод та царської тактики. Совєтське радіо «з обуренням» відкинуло «китайські наклепи».

Японія випустила в міжпланетні простори свого наукового 138-фунтового сателіта, який передає на Землю різні дані із стратосфери. Кілька попередніх спроб вистрілити сателіта закінчилися невдачею.

Славні бровари в Мюнхені, Німеччина, які досі вживали великих коней до перевозу пива в дерев'яних бочках, вживають тепер вантажних автомобілів, бо коні в затруєному шкідливими випарами Мюнхені, не можуть працювати.

Ізраїль та Румунія продовжили на дальших п'ять років існуючу торговельну умову. Румунія — єдина з сателітних держав, що торгує з Ізраїлем.

У Швеції вибух перший у світі страйк військових старшин. 3,000 із 5.300 старшин відмовилися йти до своєї служби, бо жадають підвищки платень.

Румунський президент Ніколає Чавшеску сказав, що Румунія не думає дозволити на виїзд нікому з національних менших, що живуть у Румунії. Західна Німеччина хотіла забрати бодай частину з 60,000 німців, що тепер живуть у Румунії.

Зараза скаженини між дикими звірятами в Алберті існує й далі. Міністер лісів і земель д-р Д. Росс радить власникам псів та котів щепити їх перед скаженинною, бо дикі звірята часто кусають домашніх і заражують їх.

Рада для Північно-західних територій порішила, що ескімоси в двох округах: Резолют та пристань (гарбор) Сакс мають право вбити по 16 білих ведмедів, згл. продати право на полювання на ведмеді, кому захочуть. Ціна: 2,000 дол. від ведмедя.

Західна Німеччина та Англія підписали умову, на основі якої Західна Німеччина протягом найближчих п'ять років буде платити кошти вдержання англійських вояків у Західній Німеччині.

40 мільйонів долярів на засів трав

Федеральний уряд призначив 40 мільйонів долярів на заплату фармерам степових провінцій за те, що сіятимуть траву на тих полях, де досі вирощували збіжжя або лишали через літо переораними („сомерфал").

Якщо фармери переставляться на вирощування трави, уряд заплатить за те фармерам по 10 долярів від акра. Ця добровільна переставка мала б тривати три роки й нею було б охоплених приблизно 4 мільйони акрів. Тепер під травами в степових провінціях є прибл. 12 мільйонів акрів.

Уряд пропагує збільшення площі під трави, щоб заспокоїти потреби годівців худоби, які збільшують щороку число худоби, на яку є постійний попит і добра ціна. Право на державну допомогу матимуть лише ті фармери, які мають книжечки на доставу збіжжя, видані Канадською збіжжевою радою. Уряд платитиме по 10 долярів від акра за ту землю, що на ній не вирощувано тепер траву, лише збіжжя або вона стояла під літньою оранкою. Найменша кількість землі, за яку уряд платитиме допомогу є 25 акрів, або більше, без ніякого обмеження.

Перших 5.00 дол. від акра фармери дістануть після того, як уряд для допомоги фармерам степових провінцій перевірить їхні заяви (аплікації) та дістане підтвердження, що фармер дійсно засіяв на поданій заяві площі траву. Других п'ять долярів від акра уряд виплатить щойно рік пізніше, як урядові інспектори ствердять на 15 липня чергового року, що подана у заяві земля й дальше засіяна травою.

Уряд проголосив подрібний плян допомоги фармерам степових провінцій після гострого виступу опозиційних послів у парляменті, які домагалися допомоги фармерам степових провінцій, що є у важкому економічному становищі.

Видатки федерального уряду зростають

Федеральний уряд предклав парляментові проєкт державного бюджету на 1971-72 рік в сумі понад 17 і пів мільярда долярів, або 6.9% більше від минулорічного бюджету, що був 16 мільярдів 300,000 долярів. Міністер фінансів Е. Бенсон заповідає, що, якщо парлямент схвалить пропонований проєкт бюджету, то в державній касі буде недобір 320 мільйонів долярів.

У новому бюджеті передбачено на здоров'я та суспільну допомогу 2,628,813,100 дол. В біжучому бюджетовому році на ті цілі видано 2,370,879,000 дол. Збільшено теж видатки державного рекретарія із 465,991,000 дол. до 575,053,000 дол. В тій сумі включено видатки на канадську державну радієву та телевізійну програму Сі-Бі-Сі в сумі 181 мільйонів, на 15 мільйонів долярів більше, як минулого року.

Поданий проєкт бюджету буде обговорений та схвалений у федеральному парляменті; можливо, що в ньому зайдуть ще деякі зміни.

Звільнили дипломата

31 липня 1970 р. уругвайська терористична група „тупамарос" захопила бразілійського консула М. Гоміде й держала його аж досі. Щойно тепер його звільнено, після того, як уругвайський уряд відкликав вийнятковий стан, який був проголошений після захоплення бразілійського консула. За деякими вістками, дружина захопленого консула мала заплатити з власної кишені терористам 300,000 дол. за звільнення її чоловіка.

Уругвайські терористи захопили досі сімох дипломатичних представників у Уругваю, з яких одного, американця Д. Мітріоне вбили, а п'ятьох звільнили. Досі в руках терористів перебуває ще американський рільничий фахівець К. Флай звільнення якого терористи домагаються один мільйон долярів. Флая захопили терористи ще 7 серпня 1970 р.

Американська допомога в Ляосі

Індокитайську країну Ляос офіційно зайняли південнов'єтнамські війська, але за ними стоїть потужна американська сила. На кордоні Ляосу та Південного В'єтнаму стоїть готових до бою 9,000 американських вояків. Американська артилєгія стріляє на становища північних в'єтнамців, 15 миль поза кордон Ляос. 400 гелікоптерів довозить постійно, вояків, харчі, а муніцію та військові матеріяли в'єтнамським воякам у Ляос, а звідти забирає ранених та вбитих. Якщо б було потрібно, американська армія може вжити до перевозу дальших 2,600 гелікоптерів. Важкі американські бомбовики Б-52 та бойові літаки-бомбовики постійно бомблять шляхи наступу північних в'єтнамців та їхні становища. На поготові стоять 340 інших бомбовиків та бойових літаків, які можуть негайно вирушити в бій.

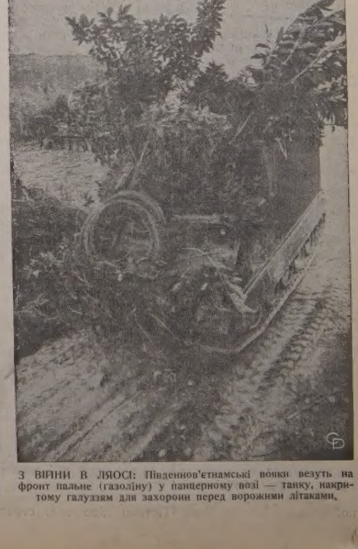

З ВІЙНИ В ЛЯОСІ: Південнов'єтнамські вояки везуть на фронт пальне (ґазоліну) у панцерному возі — танку, накритому галузям для захорони перед ворожими літаками.

АЛБЕРТСЬКИЙ УРЯД ПІДПОМАГАЄ ТУРИСТИКУ

Албертський міністер для справ туристики Р. Рацляф сказав, що албертський уряд призначив 5 мільйонів долярів для розбудови туристичних приміщень в Алберті. Гроші ці призначені на будову нових та поширення й модернізацію існуючих готелів та мотелів, місць для таборування та всяких розривкових приміщень, що пособляють туристиці. Гроші можна зичити через Албертську комерційну корпорацію. Можна дістати позичку до висоти пів мільйона для одного підприємства.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844

Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

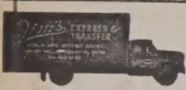

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

ДВА ФІЛЬМИ!

в неділю, 21 лютого 1971 р.

ПАННА АҐНЄШКА

Драматична фільмова повість:

і

КАПЕЛЮХ ПАННА АНАТОЛЯ

кримінальна комедія

AVENUE THEATRE

9030 - 118 Ave., EDMONTON Tel.: 477-3233

Двері відчинені: год. 1:30 попол.
Початок фільму: год. 2:00 і 4:15 попол.
Вступ дорослі $2.00; студенти до 18 років: $1.50; діти нижче 12 років 50 центів

Дарунки для рідних в Україну

висилає до ваги 44 фунти

VEGA

UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton

Велика обнижка цін!

AUDIOTONE

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.

John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

AARON DENTURE CLINIC

Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Ave.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

BROKEN OAT ROLLER SHAFTS

M-F Front Spindle Threads, Broken spindles, Splines, inc. J-D Crankshaft; Heads, Blocks, Axles, Threads, Housings; Lawn Mower crankshafts straightened. Straighten anything! Our jobs stand up!

You name it, we'll fix it for you, save you big money.

SYMONS METALWORKERS
Rocanville, Saskatchewen
Since 1923

Дрібні оголошення

● ПОТРІБНО ДО ПРАЦІ в городі та коло хати господаря, який не курить, не п'є й хотів би мешкати близько Вікторії, Бр.К.

Мусить бути чесний і відповідальний. Побажане знання провадити автомобіль.

Добра нагода для старшого чоловіка, який є фінансово незалежний і любить працювати для себе.

За ближчими інформаціями писати до "Українських Вістей" під Victoria, B.C.

—o—

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic

10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic

Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350

Dr. B. N. SHLAIN

ДЕНТИСТ

428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ

ДЕНТИСТ

520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина

окуліст-оптометрист

522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631

Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО

ОКУЛІСТИ

230 Tegler Bldg., Edmonton

Phone: 422-1248

Dr. J. D. Tchir

ОПТОМЕТРИСТ

401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон

Тел.: 422-2856

В Форт Саскачеван кожної середи.

Тел.: 543-3464

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnvk

Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg. Saskatoon
Phone 244-8656

ПОШУКУЮТЬ:

В 1925-6 році приїхав до Канади Юзеф Федорович з дружиною Катериною. Дочки: Броніслава і Теофіля (тепер у віці 45-50 років).

Пошукує Емілія Турянська, село Стецева, пов. СНЯТИН, УРСР.

—o—

Загальна крамниця:

(Дженерал штор) на продаж або до заміни за дім.

Положений в добрій українській околиці, на північний схід від Едмонтону. Будинок в доброму стані. Частина будинку винаймена на автоматичну пральню (70.00 дол. місячно), автобусова зупинка коло крамниці (прибл. 250.00 дол. річно). В будинку 4-кімнатне мешкання для власника. В крамниці є запас товарів на 7-8,000.00 дол.

KELLOUGH H.R REALTY Ltd.

West End Branch
— Norm MURRAY —
15133 Stony Plain Road,
Edmonton
Tel.: 489-5565; Res.: 482-1805

—o—

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені або звернуть вам гроші.

Архівно-музейна збірка

В провінції Алберта є 80 невеликих музеїв, по містах та містечках й оселях, в яких албертці зберігають пам'ятки минулого. В тих музеях збирають передусім предмети щоденного вжитку, одяг та господарські й хатні машини, знаряддя ітд. Усі ті речі, хоч які вартісні й характеристичні, не віддзеркалюють вповні культури даного народу.

Великим свідоцтвом культури й свідомости кожного народу є ще й його друковане слово: книги, журнали, часописи, летючки, давні гроші, пам'яткові відзнаки ітд.

Тими речами мало хто цікавиться й багато давних цінних книжок та друків уже пропало безповоротно, мандруючи в кіш зі сміттям або на вогонь. Щоб врятувати бодай то, що залишилося, ми й започаткували нашу збірку давних книг, журналів, газет, друків та інших пам'яток. Якщо у вас щось із того є, а ви не збираєтеся закладати приватної власної збірки, перешліть їх нам. Ми тим заопікуємося, упорядкуємо все й збережемо для будучих поколінь. Очивидно, що при кожній присланій нам книзі, чи іншому друкові буде подане ім'я жертводавця та, по можности, й історія даної книги, чи відзнаки. В той спосіб кожний із жертводавців буде неначе співвласником цеї загальної українсько-канадської скарбниці.

29-ий список осіб, що переслали матеріяли до нашої збірки:

1. А. Пелеховський, Лемонт, Алта та п. І. Кріль, Делф, Алта — книжки, календарі, журнали — на заклик о. Є. Дмитрука;
2. о. Е. Дмитрук, Едмонтон — книжки
3. о. Ю. Малий, Едмонтон, — часописи й календар
4. п. П. Багрій, Гемилтон, Онт. (четвертий раз) — книжки та спомини з визвольних змагань.
5. д-р Я. Онуферко, Едмонтон — Ветеринарний журнал.
6. проф. С. Єременко, Едмонтон власні композиції.

Щиро дякуємо всім жертводавцям.

Речі до нашої збірки просимо слати на одресу:

Н. YOPYK
10231 - 98 St.,
EDMONTON 15, ALBERTA
Тел.: 424-6905

—o—

УСМІХНІТЬСЯ

— Коли брав мене заміж, обіцяв, що житиму, як у раю. А тепер навіть сукні порядної не хочеш справити . . .

— Ну й дивна! Хто ж у раю в сукні ходить?

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський

Лікар і хірург

303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.

Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович

Лікар і оператор

3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта

Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро

Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів

Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408

116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник

F.R.C.P.(C)

Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.

215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta

Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Мирон Старко

Спеціяліст — оператор носа і залози (glands).
від глухоти, недуг горла, дил- Tonsils, adenoids, сайнисис ниці і кормового проводу

225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton

Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217

Д-р Н. Д. Голубіцький

PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8630
(ґарантований дентистичний механік)

ПОТРІБНО ВАМ ГОТІВКИ?

Принесіть нам ваші квитки для прибуткового податку (**"інком текс"**) — Т-4, а ми зміняємо їх негайно на готівку.

Q & R
INCOME TAX
Service

10343 - 97 Street
Edmonton, Alberta
Tel.: 423-1534

S A V E $ $ $ $

JASPER AUTO PARTS
Edmonton

SAVE UP TO 50%

Guaranteet Parts for
ALL CARS & TRUCKS
PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

Найбільший склад матеріялів для будови та направи ВОДОТЯГІВ та ОГРІВАННЯ в місті

PLUMBING VILLAGE

DO IT YOURSELF PLUMBING & HEATING CENTRE
8025 - 104 St., EDMONTON, Alta. For Service Ph.: 433-3124

Sponsored by Area Council 1 -- Northgate Lions

$20,000 Cash Bingo

Major Prize $10,000

1 GAME - $2,000 — 8 GAMES - $1,000

PLUS VALUABLE CONSOLATION PRIZES

WED., FEB 24. 1971

Commencing at 8:00 p.m. Admission: $5.00
Reserved Seats

EDMONTON GARDENS - KLONDIKE PALACE

Tickets at: Hub Cigar — The Box Office, McCauley Plaza — All Woodwards Store

Mike's News Stand, Jasper Avenue	BEVERLY PHARMACY, Beverly	Corona Fruit Store, Vegreville
Blake's Store, Holden	Ed's News, Fort Saskatchewan	Ole's Pipe Shop, Jasper Place
Danny's Service Station, 108A Ave. & 97th Street	Killarney Drugs, 97th Street & 129th Ave.	Adolf Kotyshyn, Two Hills
Smoky Lake Drugs, Smoky Lake	Calmar Gulf Service, Calmar	Mike's Barber Shop, Lamont
		St. Albert Drugs, St. Albert

"FREE BOOSTER SERVICE" Provided by independent towing & car storage

---

Не ризикуйте, але асекуруйте!

АСЕКУРАЦІЇ: від вогню ● авт і троків ● бонди для контракторів ● від крадіжі ● особиста відповідальність.

Наше завдання — не лише мати багато клієнтів, але теж дати найкращу обслугу!

Переконайтеся про це самі!

Асекурація — то не витрата, а зиск.

J. GULAYETS

Insurance Mgr.

STAR AGENCIES (Insurance) Ltd.

Phones: 429-2657 — 422-7218
10018 - 101 A Ave. Edmonton

Лиш за $1.00 можете виграти Один з 5 АВТОМОБІЛІВ

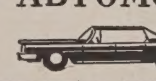

Розиграш квитків на автомобілі відбудеться в СУБОТУ, 26 ЧЕРВНЯ 1971 р.

в епархіяльній оселі над озером Вобман.

Чеки чи грошові перекази за квитки треба виставляти на:

UKRAINIAN CATHOLIC DIOCESAN RECREATION BRANCH
P.O. Box 6330 — Postal Station C
Edmonton 20, Alberta

Please send me .... tickets at $1 per ticket on the 1971 Car Raffle.
Enclosed is my remittance (either cheque or money order).

Name ....

Address ....

....

Telephone ....

This sweepstake is conducted by the Ukrainian Catholic Diocesan Recreation Branch under the authority of the Government of the Province of Alberta.

КВИТКИ НА АВТОМОБІЛІ можна набути в кожного члена:

Української католицької парафії в Алберті.
В КРАМНИЦЯХ ВАШОГО МІСТА, де у вікні є виставлена афіша про розиграш.

Any member Lions Club, Northgate Branch, Edmonton and Grand Prairie Branch

Вісті з Едмонтону

Вибирають управу відділу ЛУКЖ

Загальні збори, злучені з традиційною різдвяною вечіркою, відділу ЛУКЖ парафії св. Володимира відбулися в неділю 20 грудня.

Звітувала голова п-і Катренич. В 1970 році відділ відзначив 20-літній ювілей парафії.

Як звичайно, жінки займалися придбанням фондів для парафії, організували весняний чаc, осінній базар, весільні гостини й інші імпрези. Брали участь у всіх імпрезах спархіяльної управи ЛУКЖ.

Відділ опікувався рідною школою, відвідував хворих у домах і шпиталях, спеціяльно в час різдвяних та великодніх свят, відвідував та роздавав дарунки хронічно хворим. Теж купив портрети Преосвященного Ніла та роздав до католицьких шкіл в парафії та гаскулів ім. О'Лірі та св. Кекилії.

У фінансовому звіті п-і Е. Рискі між найбільшими видатками відділу назвала купно лавок до церкви, нагороди дітям за науку української мови на курсах українознавства та в парафіяльній рідній школі, дарунок жертвам землетрусу в Югославії і тощо.

До нової управи увійшли: Е. Рискі — голова, Н. Яніцька — 1 заступниця, А. Візурі — 2 заступниця, Г. Жмуда — скарбник, Ю. Палій — секретар, Е. Сен — зв'язки, К. Смук — прибирання церкви, М. Мельницька, Т. Лещин, Л. Рискі — відвідування хворих, К. Бережан, О. Завальня, І. Катренич — господині; С. Рамстед, Л. Чепига, С. Мулик, А. Юзвишин — телефонні повідомлення, Оркуш і К. Лесів — збірка в церкві, З. Поцалуйко — прання, Д. Бартман, Яр. Лотоцька, С. Захарків — контрольна комісія.

Під час вечірки, яка відбулася зараз по загальних зборах, члени обмінялись дарунками, і п-і Катренич та п. С. Возняк від відділу Ліги та парафіяльного комітету вручили різдвяний дарунок о. парохові Р. Ганкевичеві.

Співаючи колядок, усі провели милий вечір, закінчуючи ще один рік відданої праці для парафії.

КОНФЕРЕНЦІЯ ВЧИТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Цього тижня в Едмонтоні відбувається конференція вчителів української мови.

Зібрання буде в школі ім. Сен-Лоранз, 11230 - 43 авеню, 25 і 26 лютого о 2-ій годині пополудні.

Як доповідачі виступають д-р Білаш з Торонта і пп. Войтюк і Зводзецький.

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВИНАЙМАЄМО НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Катерина ЧІЧАК

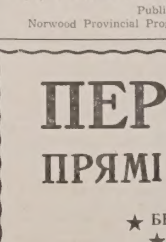

ваш кандидат з Прогресивно-консервативної партії з виборчої округи Норвуд запрошує вас на розважовий вечір.

ЧАС: год. 8:00 вечора
МІСЦЕ: St. Alphonsus Community Hall 11828 - 85 St.
ДЕНЬ: П'ЯТНИЦЯ, 26 ЛЮТОГО

Будуть подавати напитки та легку перекуску.

Published by: Norwood Provincial Progressive Conservative Ass'n.

ПЕРШИЙ РАЗ!
ПРЯМІ ПОЛІТИ В КИЇВ!

★ БЕЗПЛАТНО — 66 Фунтів багажу
★ БЕЗПЛАТНО — Ручна сумка
★ БЕЗПЛАТНО — Напитки на літаку

ГРУПОВІ ТУРИ ПО РІЗНИХ МАРШРУТАХ, включаючи слідуючі міста:
КИЇВ - ЛЬВІВ - ТЕРНОПІЛЬ - ЧЕРНІВЦІ - СОЧІ, - ОДЕССА

ГРУПИ ВИЛІТАЮТЬ З КАНАДИ:
20 травня – 3 червня – 11 липня – 4 серпня
24 травня – 29 червня – 17 липня – 17 серпня
27 липня – 22 серпня

РІЗНІ ЦІНИ, починаючи від $875 з Едмонтону і Келгарі

Важливе!

Через то, що кількість місць на літаках обмежена, ви повинні зложити завдаток не пізніше 90 днів перед виїздом. Наприклад, якщо ви бажаєте їхати 11-го липня, ви повинні зложити завдаток не пізніше 11-го квітня.

За дальшими інформаціями звертайтеся до:

East-West Travel,
10553A - 97 Street
Edmonton, Alberta
Ph.: 424-9907; 422-1468

Inter-Nation Travel,
1605 Centre Street North,
Calgary, Alberta
Ph.: 276-1905

PLEASE SEND ME DETAILED INFORMATION

NAME .....

ADDRESS .....

PHONE .....

ПАПА ПРИГАДУЄ МУЧЕНИЦТВО МОВЧАЗНОЇ ЦЕРКВИ

(закінчення з 2 стор.)

за переслідувану Церкву, зокрема тоді, коли служено богослуження в обрядах Східних Церков, дуже часто — св. Літургії Української Католицької Церкви, знищеної і забороненої у всьому Совєтському Союзі.

І сталось щось незрозуміле: 1967 року всі ці молитви, богослуження і вияви співчуття для переслідуваної Церкви раптом, наче на помах чародійної палички, припинено. Вчення св. Павла про співстраждання всіх членів одного Христового таїнственного тіла, коли страждає один із них, чомусь стало «несучасним» у процесі «осучаснення» світу й самої Церкви. Деякі члени Христового тіла «посоромилися» чи побоялися признаватися до морально-духової єдности з переслідуваною «Мовчазною» Церквою, посоромилися не тільки говорити голосно про неї, а навіть за неї в її терпінні молитися.

Це явище болюче, бо свідчить про те, як раптово духовою хворобою нерозчасти й безсердечности захворіли інші члени цього Тіла. Хто орудував цією чародійною паличкою, також невідомо, бо все закрито непрозорною заслоною. Можна хіба догадуватися, що ті самі висланці світу темряви, які на пресових конференціях, на міжнародних форумах запевняють, що «немає релігійного переслідування» на широких просторах Европи й Азії, у країнах т.зв. соціялістичного світу.

Не тільки припинено молитви. Пішли заходи, щоб навіть у свідомості християн затерти згадку про переслідувану та присуджену на мовчанку Церкву. Нехай знову прикладом послужить один факт за всі інші.

Всюди відома харитативна й соціяльна праця, яку в Церкві від кількох десятків років о. Верерифід ван Страатен веде в користь бідних, терплячих, голодуючих, хворих і переслідуваних у багатьох країнах, майже на всіх континентах. Між різними ділами милосердя знаходилося одне під назвою: «Для переслідуваної Церкви». Недавно доручено замінити цю назву на більш «відповідну», на більше «лагідну» для вразливих вух переслідувачів і маніпулянтів правди: «Допомога Церкві, що страждає».

Назву злагіднили, але як боляче, що ніяк не злагіднено і не заметено з землі самих переслідувань, не зменшено терпінь, ні не злагіднено людської долі переслідуваних вірних «мовчазної» Церкви. Їхнє переслідування прикрито ще більше непроглядною заслоною мовчанки.

«МИ НЕ ЗАБУЛИ»

На тлі фактів плянового й темними силами керованого недобачування і промовчування переслідуваної мовчазної Церкви з мільйонами її вірних, позбавлених усяких людських прав, сповнені болю слова Св. Отця папи Павла VI, скеровані до вірних мовчазної Церкви у світі і до прочан, що зібрались, як звичайно щонеділі, на площі св. Петра в Римі, пропили, як блискавка, захмарене над ватиканськими будівлями небо. Тими словами папа немає підносив тяжку заслону, що собою окутала терплячих і переслідуваних Христа ради, і заговорив про те, що в країнах комуністичного режиму громади християн і дальше мусять жити серед гривалих переслідувань і терпінь, що в багатьох країнах над вірними й їхніми пастирями довершується насильство.

«Ще й далі, — сказав папа, — є мовчазна Церква, себто та, що в різних і широких країнах світу позбавлена законної свободи життя і вияву, яка повинна бути правно визнаною згідно з проголошеними правами людини і яка, певно, не є якоюсь загрозою для публичного порядку. Цілі католицькі спільноти, колись мирні й квітучі, придушено або здушено. Їх знищено в мовчазному і часто геройському мучеництві. Ці упокорені брати повинні знати, що ми про них не забули і що ми зберігаємо для них почування вірної спільности в Дусі і в терпінні».

Змалювавши долю переслідуваної мовчазної Церкви, а до неї належить і наша Українська Церква, у другій частині свого слова папа згадав ті Церкви, які «терплять з приводу специфічних епізодів і ситуацій. Деякі з них є в Африці». Закінчуючи своє слово, папа закликав до молитви.

Нав'язуючи до заклику папи Павла VI, пригадаймо призабуту вже молитву бл. п. папи Пія XII за мовчазну Церкву. В цій молитві живо відбите становище колись квітучої на українській землі Христової Церкви:

«Господи Ісусе Христе, Царю мучеників, Ти потіха засмучених і підпора тих усіх, що страждають за те, що люблять Тебе, і за те, що вірні святій Матері-Церкві, Твоїй Обручниці, вислухай ласкаво наші гарячі благання за наших братів з тієї переслідуваної, замовклої Церкви, щоб вони ніколи не заломилися в боротьбі, ані не захиталися в вірі. Нехай вони відчують солодку потіху, яку Ти даєш тільки тим душам, що їх Ти зволив покликати різом з Тобою нести тяжкий хрест».

«Будь непохитною кріпостю для тих, що мусять знести муки й насилля, голод і тяжкі труди, щоб їх скріпити в їхніх небезпеках і впевнити їх про неминучість нагород, обіцяних тим, хто витриває до кінця».

«Будь світлом для тих, що змушувані різними моральними натисками, дуже часто тим більше небезпечними, бо більше підступними. Будь для них світлом, що просвічує розум, щоб вони бачили, де дійсна правда. Будь для них силою, що скріпила б їхню волю для перемоги над усіма заломаними, над усіма вагання, над усіма немочами».

«А для тих, що не мають змоги явно визнавати свою віру, ані жити правильним християнським життям, ані приймати часто св. Тайни, ані користати по-синівськи з духовного проводу своїх духовних провідників, будь Ти, Господи, потайним вівтарем, невидимим храмом, преобильною ласкою й батьківським голосом, що спомагає, зціляє їхні зболілі душі та дає їм радість і мир».

«Нехай наша гаряча молитва буде для них поміччю. З нашої братньої солідарности з ними нехай вони відчують, що вони не самі, не покинуті. Нехай їхній приклад буде на науку всій Церкві, зокрема нам, що з такою великою любов'ю згадуємо про них».

«Господи, скороти дні їхньої проби і дай, щоб скоро вони всі, враз із їхніми навернениими гнобителями, могли свобідно служити Тобі і поклонятись Тобі, що враз з Отцем і з Святим Духом, живеш і царюєш на віки вічні. Амінь».

У КАЛГАРІ ВІДЗНАЧАЮТЬ РІЧНИЦЮ ДЕРЖАВНОСТИ

(кп) Річницю укранської державности калгарський відділ КУК відзначив святковим зібранням у залі української католицької парафії.

Промовцем був д-р Іл. Чеховський. Були виступи мішаного й чоловічого хору під керуванням д-ра Чеховського. Деклямацію вірша сказав п. В. Шостаківський.

Вступне слово сказав о. В. Лозинський. Дякуючи виконавцям програми та учасникам зібрання, п. А. Липський висловив жаль, що прийшло людей небагато. Було їх бл. 60.

На патріярший фонд

17 лютого, в 79-ту річницю народження первоієрарха Української помісної Церкви Його Блаженства Йосифа, в церкві св. Юрія в Едмонтоні відслужено врочисто св. Літургію в намірені ісповідника віри. Приявні на св. Літургії вірні враз із своїми отцями душпастирями молилися за Боже благословення для праці й змагань верховного архиєпископа Блаженнішого Йосифа, що їх він кладе для зміцнення основ помісности нашої Церкви.

З приводу дня народження поодинокі парафіяни зложили 500 долярів на патріярший фонд. За благословенням Преосвященного Владики Ніла гроші вислано до Риму.

ЮВІЛЕЙ Л. УКРАЇНКИ

(гб) Другий відділ ЛУКЖ катедральної парафії св. Йосафата відзначив сторіччя народження Лесі Українки. Сходини, що відбулися 15 лютого, були присвячені ювілеєві великої української поетки.

Доповідь сказала п-і Анна Бумбак. Поезії Лесі Українки деклямували: Ганнуся Амброз, Катрусі Байрак і Дарка Брода.

Сцена була прикрашена портретом Л. Українки та вишиваними рушниками.

ВШАНОВУЮТЬ УЧНІВ-ВІДМІННИКІВ

Шкільна Рада едмонтонського відділу КУК і Український студентський клюб організують вечірку на пошану українських учнів, щоо здобули високі оцінки в державних школах, на курсах українознавства і в технічній школі.

«Вечірка признання» буде в неділю, 28 лютого, в університетському будинку Студент Юніон, 114 вул. - 87 авеню. Початок: 2:30 попол.

Промовцем буде проф. Іван Лисяк-Рудницький. Буде теж мистецька програма.

Організатори запрошують усіх до участи. Вхід безплатний.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 28 лютого:

год. 2-6 попол. в катедральній залі чайне прийняття Апостольства молитви парафії св. Йосафата.

* * *

о 2:30 попол. в театральній залі (другий поверх) «Студент юніон білдінг» Албертського університету: вечірка для вшанування українських учнів — відмінників заходом Шкільної Ради КУК та Українського студентського клюбу Албертського університету.

* * *

о 4-ій год. пополудні в залі УНО, 10629 - 98 вул.: річні загальні збори Організації українок Канади; теж доповідь з приводу сторіччя народження Лесі Українки.

* * *

Субота, 6 березня:

о 7-ій год. веч. у п. І. Іванусів, 11372 - 111 авеню, сходини гуртка книголюбів.

* * *

Неділя, 7 березня:

о 3 год. попол. в Ювілейній авдиторії, 114 вул. - 87 авеню: концерт «Українська шкільна молодь — Тарасові Шевченкові» (організує відділ КУК при співпраці Шкільної Ради). Вхід: 2 дол. і 1 дол. (для учнів).

Українські учні вінніпезьких шкіл відзначають річницю української державности

► **УГОРІ:** провінційний міністер Б. Ганущак, перед пам'ятником Шевченка у Вінніпезі, 22 січня промовляє до учнів державних шкіл.

► **УНИЗУ:** у школі ім. лордз Нелсона учні кляси української мови виступають у час Українського тижня.

Святкування річниці української державности увійшло вже в традицію тих державних шкіл Вінніпегу, в яких є кляси навчання укрзїнської мови. На пропозицію представників українських клас, директори шкіл оголошують відзначення школою «Українського тижня» в тому тижні, коли припадає дата 22 січня.

Відзначування Українського тижня в державних школах звичайно відбувається у формі виставки української культурної спадщини, що доступна для всіх учнів школи, а дальше — у формі музичних чи танцювальних виступів, які влаштовується для поодиноких клас чи збірно для всіх кляс української мови даної школи.

В час Українського тижня діти, записані на науку української мови, приходять до школи в українських народних одягах, принаймеше у вишиваних сорочках.

22 січня діти всіх державних шкіл Вінніпегу, що навчаються української мови, збираються під пам'ятником Тараса Шевченка, де, після покладення вінка, промовляють запрошені представники міської управи, провінційного уряду, Комітету українців Канади та інших установ.

Цього шкільного року української мови навчається разом 1,503 учнів у 15 середніх в 7 початкових школах. У тих всіх державних школах Вінніпегу української мови навчає 27 учителів, обслуговуючи 65 кляс.

У Вінніпезі діють 18 рідних шкіл, де навчається 1,451 учнів, яких обслуговує 70 учителів в 100 клясах.

У порівнянні з минулим роком, число учнів у рідних школах Вінніпегу зросло на 15%, а в державних школах на 55%.

ПАПА ПРИГАДУЄ МУЧЕНИЦТВО МОВЧАЗНОЇ ЦЕРКВИ

"МИ ПРО НИХ НЕ ЗАБУЛИ"

(УПБ, Рим) «Папа пригадує мучеництво „мовчазної" Церкви». Під таким та іншими заголовками римські щоденники, в тому числі й ватиканський «Оссерваторе Романо», у своїх виданнях від 25 січня заговорили про «мовчазну Церкву».

В пересічної людини, яку масові засоби зв'язку: преса, радіо, телебачення, щоденно заколисують привабливими, та, на жаль, ілюзорними, гаслами про вселюдську миролюбність і церковний екуменізм, пригадка про «мовчазну Церкву» викликала, мабуть, здивування.

«МОВЧАЗНА» І «НЕВИГІДНА»

«Мовчазна» Церква — це та Христова Церква зі своїми вірними, яку вже від десятків років переслідують, мучать, знищують, яку прирікають на смерть, вірним якої відмовляють основних людських прав свободи слова, визнавання своєї Христової віри, навіть свободи думки. Це та Церква, яку на широких просторах, опанованих комуністичними режимами і кличами, засуджено на поступове знищення, яка не має можливости навіть заговорити болючим голосом у свою оборону, щоб зрушити сумління світу, бо їй насильно закрито уста. Тому вона «мовчазна».

І вона мовчки терпить, страждає і, несучи хрест Христа, ісповідує Його. Вона, та Церква, мовчазна ще й тому, що — хоч як воно може дивно звучати — про неї і її вірних мовчить увесь світ. Цей світ, якому масові засоби зв'язку потрапили упродовж останніх рокві прополоскати мозок і умертвити сумління, забув про переслідуваних. Що більше, «мовчазна» Церква стала невигідною для багатьох «сильних цього світу». Вона, як почали говорити, не вкладалася в картину «екумени» вселенної.

У квітні минулого року римська світська і, на диво теж християнська, преса соромливо промовчала заупокійну Богослужбу в українському соборі Святої Софії за тих владик, священиків і мирян, що загинули смертю мучеників, ісповідників і страдників у червоній російсько-большевицькій імперії.

Сумління християн, що живуть у вигоді у вільному світі, приспано й притуплено, а мозки вже так притьмарено, що люди забули про слово Христа: «Хто посоромиться Мене і моїх слів у роді цім перелюбнім і грішнім, то й Син людський посоромиться його, коли прийде у славі своїй...». Здається, що й Нагірна проповідь Христа з блаженствами, в яких перед людством безстрашно вказується на вбогих, заплаканих, терплячих і переслідуваних за правду, почала ставати невигідною в новому світі «співіснування», в якому нищиться людське, громадсько-суспільне, національне і релігійне існування; у новому світі т.зв. діялогу, в якому підважується основу для людського логосу-слова, в якому заперечується плюралізм думки й суспільства, а метою якого є створення моністичного суспільства, моністичної імперії, очолених панівною і всесильною монопартією, яка дозволить людині тільки на поданий монопартією до вірування монолог.

До якої міри затьмарено мозки й приспано сумління, про це з нагоди посвячення собору Святої Софії в Римі 28 вересня 1969 р. згадував відомий у світі італійський державний муж Джуліо Андреотті. Закінчуючи свою промову, він звернувся з такими словами до верховного архиєпископа Блаженнішого Иосифа: «Мудрість, про яку нащадки скажуть, чи вона справді є мудрість, — ця мудрість хотіла, щоб усе те, коли Ви прибули до Риму, відбулося тут перед нами, католиками-римлянами, під своєрідною заслоною мовчанки. Дивний цей наш світ! Бо це світ, в якому стільки разів мають страх віддати пошану переслідованому».

Мабуть, та сама «мудрість» і той самий страх почали творити свої все більш розлогі гнізда в християнських умах і виявах поведінки різних впливових кіл християнського католицького суспільства. Свідчень стільки, що наведемо лише кілька з них, бо вони характеристичні тим, що закутування в заслону мовчанки цілої страждучої і переслідуваної Церкви дійшло вже до того, що заслона почала спадати навіть на молитви за переслідуваних і на працю допомоги й дійової християнської любови й милосердя для них.

БОЛЮЧІ ФАКТИ

У 1954 р., що його відзначувано як Марійський рік, виникла думка, щоб не забувати про терплячу й переслідувану Церкву.

Засвідченням співчуття, спільности, подиву й пошани для всіх переслідуваних за віру мали бути спільні літургійні молитви. Міжнародна Марійська Академія в Римі, очолювана її довголітнім головою о. проф. К. Балічем, зайнялася влаштовуванням тих літургійних молитов. У висліді тих заходів, які знайшли широкий відгомін серед віруючих християн різних національностей, були щомісячні богослуження в римській базиліці Санта Марія Маджоре перед іконою Богородиці.

Від 1954 до 1967 р. кожного першого четверга в місяці сотні богомольців збиралися перед тією іконою, а римські громади вірних різних національностей, яких брати зазнають переслідувань у їхніх безбожними режимами поневолених країнах, служили богослужби своєю рідною мовою. Ці богослужби були направду зворушливими виявами глибокого зрозуміння приналежности до одного Таїнственного тіла Христового, про яке апостол Павло каже: «Якщо терпить один член тіла, то й ціле тіло співстраждає з ним».

Подібні богослуження за переслідуваних християн відбувалися в різних містах Італії. У час т.зв. Тижня молитви за християнську єдність мільйонові маси вірних у багатьох країнах світу молилися

(закінчення на 3 стор.)

Австрійський дар для Сараєва

У югославському місті Сараєві будують духовну семінарію для чотирьох римо-католицьких дієцезій Боснії; кошти будови взяли на себе Єпископська конференція Австрії.

Після війни комуністична влада взяла будинок сараєвської духовної семінарії на свої потреби. Два роки тому одну третю приміщення повернено; це, однак, небагато помогло. Католицькі єпископи Австрії вирішили допомогти єпископам Боснії збудувати новий будинок.

Боснія має 5.8 мільйона населення, в тому 800,000 католиків.

У Сараєві, що тепер є столицею республіки Боснії й Герцеговини, серб Г. Прінціп 28 червня 1914 року вбив австрійського наступника престолу Франца - Фердинанда і його дружину. Після цього вбивства вибухла перша світова війна.

УМЕР КАРДИНАЛ

Бразилійський кардинал Жайме де Баррос Камара, архиєпископ Ріо-де-Жанейро, вмер на 76 році життя.

Кардиналом він став 1946 року.

«БОРОТЬБА З ЦЕРКВОЮ ОЗНАЧАЄ БОРОТЬБУ З КУЛЬТУРОЮ»

«ХРОНІКА СПРОТИВУ» ВАЛЕНТИНА МОРОЗА (4)

Руйнація традицій

Над Вірменією вже не висить Дамоклів меч русифікації. Це вже позаду. Вірменія не лише формально, але й фактично вірменська. Причина вірмерських успіхів у тому, як вони відносяться до своєї спадщини. І в нас справи підуть «по-вірменському», але тільки тоді, коли ми перестанемо бути байдужими спфглядачами таких бастіонів українського спротиву, як Космач. А покищо Україна служить полігоном, де експериментують люди типу Параджанова, Солнцевої — люди не конечно бездарні, але талант їх пропадає даром, поскільки вони ніколи не зрозуміють України. Ікона з Довбушівської церкви буде для них завжди цінним експонатом, ніколи реліквією.

На українському пустирі пасуться всі... В Рівенському обласному філіялі художнього фонду із двадцятьох художників тільки один українець! Решту позничили Омськ, Томськ, Хабаровськ...

Вірмени просто не впустили б їх туди, де творяться національні таїнства. Ні, не тому, що вони «страшні націоналісти» — а тому, що вірменську культуру повинні творити вірмени. Інакше обличчя Вірменії втратить виразистіть. Вірмени це добре розуміють. Українці ще повинні дійти до розуміння цього.

Хижак-збирач був завжди. Але в добу масової культури він став масовим. Появився навіть спеціяльний термін: «колекціонер - браконьєр». Про Параджанова не можна було не згадати хоча б тому, що він клясичний колекціонер-браконьєр. Він крав усюди... Позичив у гуцула «на дві години» старовинну річ — і зник. Слово «Параджанов» стало синонімом слова «злодій». («Ви з Києва? Скажіть Параджанову, щоб віддав мені пояс...»).

Навіть у народів, доля яких складалась щасливіше від нашої, небагато таких незабруджених джерел, бастіонів з таким могутнім інстинктом спротиву, як Космач. Їх пильно стережуть і зберігають, адже це їх скарбниця і одночасно школа. По сучасній Україні можна проїхати великі простори, де найдавнішим архітектурним пам'ятником є чайна 1958 року народження, обмазана з усіх сторін сірим цементом — клясичний сталінський ренесанс.

Дехристиянізація, колективізація, індустріялізація, масові переселення із села до міста — все те було небувалим в історії України руйнуванням українських традиційних структур, якого катастрофічні результати виявились ще далеко не повністю.

Але вже тепер можна бачити, що може породити хворий, змучений організм: «Розступися синє море/ На дві половинки,/ Прийми дівушку с дитьом/ У самі глубинки.»

«Маруся ти, Маруся,/ Открий свої глаза,/ Маруся одвічаїть:/ Я умерла, ніззя.»

Поховали колишнього пароха Космача

У Вінніпезі на цвинтарі Всіх святих поховали тлінні останки бл. п. о. Осипа Каменецького, що до війни був парохом Космача на Гуцульщині.

Він, як інформували «УВісті» в попередньому числі, вмер 15 лютого в лікарні в Давфині на 65 році життя.

Уроженець Маріямполя бл. Станиславова (Івано-Франківського), о. О. Каменецький закінчив духовну семінарію в Станиславові. Священиком став 1930 року. Душпастирював у Заліщиках, потім у Космачі.

До Канади приїхав 1949 року. Душпастирював у різних місцевостях Манітоби, накінець в Етелберті. Був членом Ради пресвітерів Вінніпезької єпархії.

У похороні брав участь митрополит Максим.

Проф. Ом. Пріцак відвідує Едмонтон

Відомий учений, д-р Омелян Пріцак із Гарвардського університету, в березні відвідає Едмонтон на запрошення місцевого Клюбу професіоналістів та підприємців, головою якого є д-р Левко Фарина. Гість прочитає в столиці Алберти дві доповіді: перша доповідь на тему «Путь із варяг у греки» відбудеться на сесії Наукового товариства ім. Шевченка в неділю 7 березня (заля УНО, початок о 7 год. 30 хв.), а друга доповідь про «Слово о полку Ігоревім як історичне джерело» — у вівторок, 9 березня на терені Альбертського університету (Торі, заля театру, початок о 8 год. вечора).

проф. Ом. Пріцак

Едмонтонці матимуть нагоду послухати визначного історика й лінгвіста, знавця багатьох східніх мов, зокрема перської, турецької та монгольської, що досліджує історію України на тлі евразійського степу.

Народився д-р О. Пріцак 1919 р. в Луці близько Самбора, Західна Україна, навчався в першій гімназії м. Тернополя (1928-36) та у Львівському університеті, який закінчив 1940 р., отримуючи диплом у царині сходознавства. Незабаром переїхав до аспірантури Академії наук УРСР у Києві, де мав нагоду готуватися до наукової праці під керівництвом славного вченого Агатангела Кримського.

Після війни О. Пріцак продовжував навчання в Геттінгенському університеті, де захистив докторську дисертацію «Караханідські студії» (1948). Там же габілітувався на доцента з алтайської філології та середноазійської історії. Після короткої праці в Геттінгенському університеті, даючи гостинні виклади в Кембріджі (Англія), у Кракові й Варшаві, д-р О. Пріцак викладав переважно в Гамбурзькому університеті аж до 1961 р., коли переїхав до Америки.

Від 1961 до 1964 р. д-р О. Пріцак був професором у Вашингтонському університеті в Сієтлі, а від 1964 р. постійно викладає в Гарвардському університеті. Протягом останніх років наш учений дуже багато зробив для заснування українських студій у Гарварді, які він тепер очолює. Це завдяки його наполегливій праці українознавство в цьому славному університеті вийшло на високий науковий рівень: катедра історії України вже працює, а катедра української мови й літератури починає свою працю незабаром.

Список наукових праць О. Пріцака дуже довгий. Він брав участь у наукових з'їздах, конференціях, надрукував багато статтей і рецензій. Зокрема треба вирізнити двотомову дисертацію, що вийшла в світ 1948 р. та книгу про давніх азійських болгар (1954) — обидві написані німецькою мовою. 1959 р. з'явилася ваговита праця з ділянки тюркської філології, де добра четвертина належить перу О. Пріцака.

Написавши близько 300 наукових статтей і рецензій, а також кілька книг, наш учений тепер опрацьовує дві основні теми: «Походження Руси» (перший том уже вдруку) та «Слово о полку Ігоревім як історичне джерело».

Професора О. Пріцака обрано до багатьох міжнародних наукових товариств, деякі він очолював (напр., Урало-алтайське товариство, (1958-65). Український учений є членом Турецької Академії Мови та Фінської Академії. Він є дійсним членом обох українських наукових установ у США: НТШ та Української вільної Академії наук.

Упорядники двох доповідей д-ра О. Пріцака сподіваються, що наше громадянство Едмонтону та околиць використає небувалу нагоду й масово прийде послухати відомого вченого. **Яр. Сл.**

МИТРОПОЛИТ ДАЄ ВИЯСНЕННЯ

Вінніпезький митрополит Максим Германюк прийняв у себе членів управи Ради громадських організацій за патріярхат Української Католицької Церкви, даючи відповіді на їхні питання та інформуючи про загальне становище.

«Вся авдієнція пройшла в атмосфері взаємного довір'я, справді як розмова батька з синоми», каже повідомлення з Вінніпеґу.

НАУКОВІ ДОПОВІДІ ЯР. РУДНИЦЬКОГО

Побуваючи недавно в Токіо (Японія) і в Тайпеї (Формоза), професор Ярослав Рудницький з Вінніпеґу дав низку наукових доповідей, головно з українського мовознавства.

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (39)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Довго перечилися, заки справили письмо від початку до самого кінця.

«Прочитай ще раз», — домагався Апостол.

Ломиковський насилу прочитав сильно посправлюваний і почерканий концепт.

«Що предложивши, зичим вашей ясновельможности доброго здоровля» — кінчив.

«Ні, так не йде! — завважив Горленко. — «Краще пиши: „Що предложивши, наше вірно прихильноє вашій ясновельможности засилаємо поздоровленіє'».

«І так ні», — противився Зеленський, котрий довго мовчав, ніби з останніми сумнівами боровся. «На мою гадку ось як слід написати: ‚Сіє докладаєм, не тільки радячи, але і велиці просячи, жеби старшини над нашим військом козацьким будучії не рознилися для своїх приват мислями своїми і один над другого чести своєї не приносили, але спольною братерською вяжучися любовю, щирим совітом діло тоє Божоє, великоє вкупі з регіментарем, паном гетьманом своїм орудували, котрому доброго і довготрівалого здоровля і щасливого во всем поведенія заживати зичим і Господу Богу одного в сохраненіє своє особенноє, із глибин душ наших щире йому вдячних поручаєм''».

Перечилися за чергу в підписах, аж і вирішили, щоб підписувати поазбучно.

Підписали.

«Фу! Та й утомився!» сказав Апостол, передаючи Горленкові перо. «Аз, буки, віди, глаголь... так, це на тебе черга».

«А тепер, хай писар гарно начисто перепише».

Орлик не згоджувався. Хто начорно концептував, хай і начисто пише.

«Ей, Орлику!» — накивував йому пальцем Апостол, — «щось ти мені нині дуже від усього відпрошуєшся. Чи не маєш ти, мосьпане, яких задніх гадок і інтенцій?»

«Я?»

«Ти, Орлику, ти».

«От і вигадав миргородський полковник».

«Уважай!»

Ломиковський переписав повному листі паперу і старшини підписали вдруге.

«Це для Івана Степановича, а чорновик хай Ломиковський для всякої безпеки сховає. На ньому теж наші імена стоять».

— — — — — — — —

Розійшлися.

ПІДДАВСЯ

Гетьман слухав, як туторили старшини. Знав, що і як вони напишуть. Не важне. Важне, щоб написали. Хоче мати доказ у руці, що не самовільно поступив, а пішов за їхнім бажанням. Бог вість, як діло скінчиться, не завадить обезпечити себе.

Переговори з Карлом припинив був на деякий час. Через доноси Кочубея. Погано діло тоді стояло. Добре, що вдалось перехитрити царя. Потерпить Кочубей.

І гетьманові гадки пішли шляхами, до Батурина, Диканьки, до Ковавлівки.

Пригадав собі своє довголітнє товаришування з Василем Леонтієвичем, як жива явилася перед ним любов Хведорівна, побачив Мотрю... Мотре, сонце моє!..

Як недавно це було, а як далеко відійшло від нього! Мотря не його, а Чуйкевичева дружина. Видно, так Бог хотів. Не жалує того, що в Бахмачі було. Передвечірнє сонце, осінній погідний день. Боже ти мій! Яка благодать—гарна й умна людина..!

Ні злости, ні помсти не почував у своєму серці. Хотів, щоб Мотря щасливою була. Але, чи буде? Ось і тепер, яка чорна хмара надвигається на її небо. Батька цар покарає. Як не дістав Мазепи, мусить Кочубея скарати. Цар Петро нічого безкарно не пускає. Маєстат свій не тільки силою і умом підтримує, але й страхом. При помочі страху все в своїх руках держить. Деспот. Тільки хитрощами можна побороювати його. Або Кочубей, або діло. Діло від Кочубея важніше. Діло найважніше з усього. Для діла кожна жертва добра. Треба робити діло...

І гетьман снував дальше свої пляни. Роздумував, як і коли перейти йому до Карла. Є два способи: або щоб Карло попрямував на Москву Україну і відрізав її від Москви. За шведськими тилами можна б тоді підготовити край до великої зміни. Біда, що Карло не слухає нікого. Своїм розумом робить. Вождь і фільософ. Гетьман рад був як найскорше побачити його. Цікавий чоловік, — геній.

Невжеж їх у нас не було? А Хмельницький, Виговський, Дорошенко, — може й другі.

Тільки нашим бракує того, що чужим доля дає: авторитету й традиції. Карло хлопцем одно й друге дістав, наш чоловік мусить їх здобувати, нашому треба боротися за те, що другі готовим до рук разом зі скиптром дістають. У нас боротьба на всі фронти і тому така важка побіда.

Гетьман ніяк не може уявити собі українського Карла, ані Петра.

З тим і засипляє.

Це його щастя, що сон послушно приходить. Люди дивуються, коли Мазепа спить. Він працює нераз до пізна в ніч, а скоро світ встає. Але ті дві-три годині сну, кріпкого й безтурботного, сну, ніби на його власний приказ, покріплюють його. Не раз у повозі притулить голову до подушки й засне так, як другий навіть на лебединих пухах не спить.

Цей добрий сон, один із секретів його молодечого вигляду.

Мазепа опанував свій сон, — силою волі...

* * *

Орлик двічі відхиляв занавісу і двічі подавався взад. Гетьман спав, скинувши контуш і сап'янці. Біля його похідного ліжка лежало світляне віконце. Вечоріло.

Орлик ждав, аж гетьман покличе його. Кендзеровського відпустив, нікого не було в шатрі.

Генеральний писар тримав прохання старшин і думав.

Пригадав собі свою молоду дружину і своїх маленьких синів. Що станеться з ними? Вони ж у Батурині. Коли б так Мазепина зрада виявилася скорше, ніж вспіє спровадити їх до отсього табору, — пропали.

Орликові мороз пішов по спині. Невжеж він має право ставити добро і життя своїх найближчих на непевну ставку? Невжеж вірність гетьманові річ святіша від щастя його рідних дітей і коханої дружини?

Він пригадав собі тую ніч, коли гетьман, дякуючи сліпому припадкові, був приневолений розкрити перед ним тайну. «Іди і молися Богові, казав, ти молодий і по Божому живеш, може Бог вислухає тебе. Молися, яко хощет Господь, да устроїт...» Хитрун! Усіх нас на шнурку водить, як хоче, так наструнить, а тоді: «Йди і молись Богу!»... Злість підступала до Орликового серця. Як може один чоловік володіти таким великим гуртом? І то не товпою, а людьми як не образованими і вченими, так бувалими і досвідченими?

Бунтувався проти насилі. Те, що нині робив гетьман з отсим письмом, це чиста комедія, — лицедійство, коли не лицемірство. Гетьман давно рішився, все своїм Богом чинить, а старшинами так крутить, що ніби то не він їх веде, а вони його провадять. Один чоловік усіми заправляє, всі під його дудку танцюють, усе вертиться, як він собі бажає. Старий, дряхлий чоловік.

— — — — — — — — —

Забував про добродійства, яких від гетьмана зазнав, — бунтувався.

Що спричинює те, що СІҐРАМ п'ять зірок продається краще, ніж усі інші роди віскі в Канаді?

ВАШ ДОБРИЙ СМАК!

Це легко зрозуміти чому. Прекрасна якість. Приємна на смак, приємна на око, безперечно найкраща якість. До того йде ім'я і якість Сіграму. Доказ? Це також легко.

Seagram's FIVE STAR CANADIAN RYE WHISKY

ПРИЄМНА ВІСКІ!

Український вечір в німецькому ресторані!

КОЖНОГО ЧЕТВЕРГА, від 8-ої години вечора в ресторані „Гофбройгавс" будуть подавати українські страви.

Того вечора в ресторані українська оркестра буде приграватн українські мелодії, а ансамбль українського танцю **„СОКІЛ"** буде танцювати українські танці.

Очивидно, що, на бажання, можна буде дістати і всі німецькі та канадські страви, що їх ресторан подає щодня.

HOFBRÄUHAUS

Tel.: 422-1742

10209 - 97 St., Edmonton

ЩО РОБИТИ ДЛЯ СПРАВИ ПАТРІЯРХІЇ?

о. Микола ДЯДЬО

Серце радіє, часом і сльози радости тиснуться до очей, коли читаємо про ентузіязм, велике піднесення і зацікавлення, що його виявляють вірні Української Католицької Церкви у зв'язку з проханням-пропозицією верховного архипастиря Блаженнішого Иосифа, оформити нашу церкву патріярхатом. Всі тішимося, що серед наших вірних як освічені одиниці з академічними титулами, так і рядові члени суспільства, що розуміють вагу справи і для неї віддають багато праці й часу, щоб довести її якнайскорше до успішного кінця.

Треба бути вдячними тим людям за їхню віддану працю і за їхню назламну віру у справедливість справи патріярхії. Їхня віра захоплює і тих, що не позбулися сумнівів.

МАНІФЕСТАЦІЇ. Тепер у світі так ведеться, що людина, коли не має іншого способу, щоб висказати свою думку і щоб її послухали чи хоч прислухалися, виходять на вулицю, несе таблицю з написом, яким дуже коротко ту свою думку подає прохожим, репортерам часописів, радіо й телебачення. В цьому немає нічого злого, тим більше, коли це є єдиним способом для тих, що не мають впливу на засоби зв'язку, висказати свою думку. Такі «демонстрації» чи маніфестації (в доброму розумінні!) за патріярхію є бажані; вони, попри інші засоби, помагають справі.

Ми вже мали такі демонстрації за патріярхію і в залях, де відбувалися наради присвячені справі патріярхії, і коло церков. Демонстрували всі разом, демонструвала — дуже культурно — наша молодь, що відвідала Святішого Отця Папу Павла в дорозі по Европі, демонстрували й інші.

Радію дуже, коли читаю, що наша молодь з Пласту, УКЮ чи СУМ поводиться гідно й чесно і нас репрезентує гарно. Такі виступи молоді, як на «Експо», в час святкувань Манітоби, в Оттаві, в Скелястих горах, в Европі — це лік на душу і на наш страх, що нас засимілюють. Честь нашій молоді, такій молоді, що не заражена духом пустоти, духом безділля, розпусти і наркотик.

Даймо в руки нашої молоді також частину відповідальности за справу патріярхії. На підставі дотеперішнього вірю, що вона, в межах своєї змоги, вестиме дію культурно, послідовно і вперто.

Вертаючись до справи маніфестацій, хочу ствердити, що досі їх було замало і не всюди, де живуть українці-католики, вони були. Культурних демонстрацій, себто виявлення думки народу, треба більше, далеко більше!

З великою вдячністю в серці ми читали слова Преподобної матері-василіянки д-ра Марії Должицької, виголошені з молодечим запалом і вірою в успіх, щоб українці-католики, зокрема наше жіноцтво, їхали до Риму в 1971 році і там ще раз заявили своє бажання. Схиляю голову перед такими завзятцями. Вони вірять не лише в потребу боротьби; вони вірять у перемогу.

ПУБЛІКАЦІЇ. Дуже важливим засобом є друковане слово. Тут не говорю про летючки, що їх роздають з нагоди маніфестацій та з'їздів. Говорю тут про солідно опрацьовані статті та окремі книжечки-брошури. Ми вже їх маємо декілька: «І благослови насліддя Твоє» Єви Піддубчишиної і «Синод і посинодальна дійсність в Українській Католицькій Церкві» професора Василя Маркуся. Але ще замало цього. Нам треба їх мати більше: і для власного вжитку, українською мовою, щоб наш загал знав докладно, про що йдеться, і чужими мовами для чужинців, що можуть мати деякий вплив на приспішення рішення в справі патріярхії.

Думаю, що книжечка п-і Єви Піддубчишиної зробила вже свою роботу (і ще робить!) і є доказом потреби такої літераутри. Для українців-католиків знаменитою, на мою думку, була стаття о. Ігоря Мончака, вміщена недавно в газеті «Наша мета».

МОЛИТВА. Є ще один, наймогутніший, ще як слід не використаний засіб боротьби за патріярхію. Це молитва.

Зразу в дії за патріярхію були заанґажовані одиниці. Ті одиниці з часом злучилися в гуртки завзятців. Ті гуртки, менші чи більші, вийшли потім перед нарід: зразу на «українську вулицю». До них прилучилися такі, що до того часу стояли осторонь. Гурт зростав. Трапилося, що організована маса вийшла з часом перед різнонаціональну публіку. Почали питати: хто вони? чого хочуть? хто їм робить перешкоди?

А все ж то були тільки групи, хай і великі, людей. Українці як *цілість* ще дотепер не включилися до дії за патріярхію. Щоб щось започаткувати для всіх українців, передовсім, щоб підтримати саму ідею патріярхату найсильнішою зброєю — це ціль оцих моїх рядків. Я певний, що те, що ми дотепер робили, робимо і ще плянуємо робити, є бажане, добре й конче потрібне. Проте треба ще й молитви, більше молитви.

«Якщо Господь не збудує дому, надармо трудилися будівничі». Саме тут є змога дати *кожному* українцеві-католикові нагоду зробити *щось* для патріярхії

Не всі вміють і можуть популяризувати справу патріярхії так, як, наприклад, професор В. Маркусь; не всі можуть складати значні суми грошей на патріярший фонд, як це роблять наші лікарі в Америці. За це їм честь. Куди більше людей, залежно від своєї фінансової спроможности, можуть і повинні скласти на цю ціль не лепти, а таки пожертви, і то вже найближчим часом. *Усі*, без винятку всі, можемо й маємо молитися.

Як я це уявляю собі конкретно? Звичайно, подаю тут тільки свою приватну думку.

Передусім за справу патріярхії повинні молитися *всі* наші священики. Це їхня спеціяльність, їхнє життєве завдання, це їхнє життя! Вони ж посередники між людьми, що потребують чогось від Бога, і Богом, що може людям дати, вислухавши їхні прохання. За це повинні молитися черниці і ченці в манастирях — люди, що вартість і силу молитви знають більше, ніж решта християн. За це повинні молитися члени Апостольства молитви, що існує в багатьох наших парафіях. Ті люди люблять молитися більше, ніж інші, й вони в першій мірі між світськими повинні включитися в ряди тих, що моляться за патріярхію.

За патріярхію повинні молитися всі, залежно від часу і спроможности. Ця загальна молитва мусить бути *постійна*, щоденна. Хай би тільки два слова: «Ісусе, поблагослови!», та нехай ці два слова молитовно кажуть усі щодня.

Добре було б, якби священик хоч деколи в неділю сказав: «А не забудьте, дорогі, в час св. Літургії помолитися за патріярхію".

Теж перед чи після парафіяльних сходин наших мужчин, жінок, молоді, голова чи духовний асистент хай моляться: «Поможи, Боже, з успіхом провести сходини і дай нам патріярхію». Це була б і молитва, і постійна пригадка одних одним, яка наша найближча церковна ціль.

Ми маємо прихильних нам людей; маємо теж противників і навіть ворогів, та ще й завзятущих. Казав колись учитель жидівського закону Гамалиїл такі розумні слова: як це діло від людей, то зійде ні в що; а як від Бога, то не знівичете його (Апостольські діяння 5,34). В нашому випадку — це справа Божа. Тому «знайте це, народи, і покоріться, бо з нами Бог».

ОТЖЕ, МОЛІМСЯ. Який же буде наслідок такої всенародньої молитви? Пригадаймо слова Спасителя: «Просіть, і дасться вам; стукайте, і відчинять вам». Це буде перший наслідок, що про нього ми проситимемо.

Буде ще й інший чи інші. Хоч ми цього не наміряємо, воно само вийде: всі українці-католики будуть заанґажовані, морально об'єднані (в єднанні сила!). Також буде інший наслідок: всі пізнають, про що саме удеться, чому нам треба патріярхії, хто наш приятель, а хто ворог, свідомий чи несвідомий, навіть т.зв. свій.

Дуже важливим моральним чинником буде те, що кожен буде свідомий, що також він чи вона *щось* роблять для успіху встановлення патріярхії. Врешті, посереднім наслідком буде те, що молитовна дія збільшить у всіх свідомість приналежности до Української Католицької Церкви й українського народу.

Збираючи разом вищеподані думки, кажу: нам треба одиниць, відданих справі патріярхії; нам треба людей, що мають знання і вміють володіти пером; нам треба людей, що схочуть час від часу вийти на прилюдну маніфестацію, та найбільше треба людей, щоб молилися, молилися, молилися за рідну патріярхію.

Три маленькі оповідання

Олександер СОЛЖЕНІЦИН

Нобелівський лавреат 1970 року Олександер Солженіцин народився 1918 року в Кисловодську. Закінчив фізично-математичний факультет Ростовського університету. В час війни був вояком Червоної армії, в боях з німцями дослужився ранги капітана. 1945 року був арештований як політично підозрілий і засуджений на вісім років примусової праці в таборах. На засланні почав писати літературні твори, які здобули йому визнання і славу.

Солженіцина викинули зі Спілки письменників.

У СССР його творів не друкують.

1965 року він написав декілька «Маленьких оповідань, або віршів прозою». Їх розповсюджує т.зв. самвидав.

Подаємо три з тих оповідань. Переклад зроблений із перекладу, опублікованого в Західній Европі. Через це можуть у ньому трапитися неточності.

* * *

ПОЧИНАЮЧИ ДЕНЬ

Коли сходило сонце, тридцять юнаків вибігли на галявину, поставали — хто де, всі лицем до сонця і стали згинатися, присідати, кланятися, падати обличчям до землі, простягати руки і навколішки подаватися взад. Так було чверть години.

Здалека можна було думати, що моляться.

Нікого в наш час не дивує, що людина щодня терпеливо і дбайливо служить своєму тілу.

Та взяли б за зневагу, якщо б так само служила своїй душі.

Ні, то не молитва. То тільки гімнастика.

МАНДРУЮЧИ ЗДОВЖ ОКИ

Мандруючи польовими дорогами центральної Росії, починаєш розуміти, в чому суть тихомирного російського краєвиду. Вона в церквах.

Церкви повибігали на горбки, повиходили на узгір'я, наче гарні білі царівни сходять до рік широких, багатьма стрункими і різьбленими дзвіницями височать понад солом'яною і дерев'яною буденністю — здалека, підносячись до того самого неба, кивають одні одним з порозкиданих, захованих від ока сіл. І куди б ти не бродив, у полі чи по луках, далеко від людських осель — ніколи не почуваєш самотности: понад стіною лісу, понад накиданими стогами й викуплістю землі завжди вабить нас маківка дзвіниці чи Мисливських гірок, чи з Любіча, чи з Гаврилівського.

Входить чоловік у село і бачить, що здалека поздоровляли його не живі церкви, а мертві. Хрести давно розбиті або скривлені; обдерта баня страшить кістяком поржавілих ребер, хабаззя росте на дахах і в розколинах стін; рідко де зберігся ще цвинтар біля церкви, хрести його повалені, могили розриті; фрески за престолом розмиті дощами десятиріч, покриті сороміцькими написами.

У притворі — бочки з мазутом, під'їздить до них назадгузь трактор. Або вантажне авто в'їде в двері притвору й забирає мішки. В іншій церкві трясуться варстати. Он та просто закрита, мовчить. А ще в інших — клюби. «Діб'ємося високих удоїв!». «Поема про мир». «Великий подвиг».

Завжди люди були захланні, а часто недобрі. Але лунав вечірній дзвін і плив понад селом, над полем і над лісом.

Пригадував, що треба покидати дрібні земні справи, присвятити годину і повернути думку у вічність. Той дзвін, що зберігся ще тільки в одній давній пісні, підносив людей, щоб не стали худобою.

В ті камені, в ті дзвіниці наші предки вклали все, що в них було найкраще, все своє розуміння життя.

Ламай, Вітька, розбивай, не жалуй!

Фільм о шостій, танці о восьмій...

ВІДБИТКА У ВОДІ

На поверхні бистрого потока не можна відрізнити відбиток ні близьких, ні далеких. Навіть коли він не каламутний і без піни, у безнастанних заломленнях неспокійної води відбитки фальшиві, невиразні й незрозумілі.

Аж як потік через різні річки допливе до широкого й тихого гирла, до непорушного рукава ріки чи озереця, де не здригнеться ні хвиля — тільки там, у дзеркальній гладі, побачиш кожен листок надбережного дерева, кожне перце тендітної хмари й соковиту блакить глибіні неба.

Так і з тобою, так і зі мною. Коли досі ніяк не бачимо і ні трохи не відбиваємо безсмертної, чіткої правди — то чи, може, не тому, що ще кудись прямуємо, ще живемо?

СПЕЦІЯЛЬНІ ПОСИЛКИ В УКРАЇНУ

ВПОВНІ ОПЛАЧЕНІ ТОЙ, ЩО ЇХ ДІСТАЄ, НЕ ПЛАТИТЬ НІЧОГО

СПЕЦІЯЛЬНА 1 $47

10 фунтів чистого вепрового смальцю, 10 фунтів пшеничної муки, 10 фунтів рижу, 10 фунтів цукру.

НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК, ЯКИЙ ВИ МОЖЕТЕ ПІСЛАТИ ВАШИМ РІДНИМ
ФУТРО З ШТУЧНОЇ ШКІРИ

Надзвичайно вартісне -найбільший вибір-мінк (гладкий або в паски), кримське футро або з кінської шкіри.
ПОВНА ЦІНА ВСЬОГО $99.00

10 ХУСТИНОК НА ГОЛОВУ $46.80

5 вовняних хусток в дрібні або великі квіти або турецькі взори та 5 шовкових хусток, всякі кольори.

ЛЕТУНСЬКОЮ ПОШТОЮ $8.50 БІЛЬШЕ

СПЕЦІЯЛЬНА КОМБІНАЦІЯ $126.00
НАДЗВИЧАЙНО ВАРТІСНА

3 ярди матеріялу на чоловічий зимовий плащ, 100% вовна, 3 ярди матеріялу на жіночий зимовий плащ, 100% вовна, 3 і пів ярда матеріялу на чоловіче вбрання 100% вовна, 3 ярди матеріялу на жіночу зимову суконку, 100% вовна, 2 покривала на ліжко (подвійна величина) 2 пошевки, 6 утрецьких рушників.
Окрім того маємо ще багато інших спеціяльних посилок.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР
ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШЕ ЧЕРЕЗ

INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23 rd Street
New York, N.Y. 10010
Тел.: 982-1530
Жадайте наших нових дарових катальогів зі світлинами

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★ найнижча ціна найкраща обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

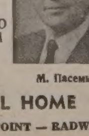

М. Пенилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

ПЕРША НЕДІЛЯ ПОСТУ

7 березня

ЛИСТ ДО ЄВРЕЇВ: зач. 329

Брати, вірою Мойсей, ставши великим, заперечив, що він є сином доньки фараонової, воліючи радше страждати з народом Божим, ніж мати минущу розкіш з гріха, більшим богатством уважаючи наругу Христа, ніж єгипетські скарби, бо оглядався на заплату.

Вірою покинув Єгипет, не лякаючися царського гніву, бо встоявся, неначе б бачив невидимого. Вірою відправив пасху і пролиття крови, щоб не діткнувся їх той, що вигублював первородних.

Вірою перейшли Червоне море, як по сухій землі, чого спробувавши єгиптяни, потопилися.

Вірою попадали мури Єрихону після семиденного обходу.

Вірою блудниця Раава не згинула з невірними, прийнявши у мирі підглядачів.

І що ще маю сказати? Бо не стане мені часу оповідати про Гедеона, Варака, Самсона, Єфтея, Давида, Самуїла і пророків, котрі вірою поконували царства, чинили справедливість, доступали обітниць, загороджували пащі левам, гасили силу вогня, втікали від вістря меча, ставали сильними з немічних, бували хоробрими на війні, розбивали полки чужинців. Жінки діставали своїх померлих з воскресення.

А інші, не приймаючи освободження, були мучені, щоб доступити ліпшого воскресення.

Інші ж зазнавали, наруг і биття, та ще й кайдан та в'язниці, були каменовані пиловані, допитувані, убиті мечем умирали, блукали в овечих, в козлячих шкірах, бідуючи, гноблені, мучені, ті, котрих світ не був достойний, скиталися по пустинях і горах, і вертепах, і земних печерах.

І ці всі, вірою одержавши свідоцтво, не прийняли обітниці, бо Бог передбачив для нас щось ліпше, щоб вони не прийшли без нас до досконалости.

Тому, отже, і ми, маючи кругом себе таку тьму свідків, відложивши всякий тягар і гріх, що нас обмотав, з терпеливістю біжім до боротьби, що нас чекає, дивлячися на Ісуса — творця і звершителя віри.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 5

У той час Ісус хотів відійти в Галилею і зустрів Пилипа й каже йому: "Йди за мною".

А Пилип був з Витсаїди, з міста Андрія і Петра. Знаходить Пилип Натанаїла і каже йому: "Той, що про нього писав Мойсей у Законі і пророки, ми знайшли Ісуса, сина Йосифового з Назарету". І сказав йому Натанаїл: "З Назарету хіба що може добре бути?" Каже йому Пилип: "Прийди та подивись!"

Побачив Ісус, що йде до нього Натанаїл, і каже про нього: "Ото справді ізраїльтянин, що в нім нема облуди".

Каже йому Натанаїл: "Звідкіля знаєш мене?" Відповів Ісус і сказав йому: "Перш ніж Пилип покликав мене, я тебе бачив, як ти був під смоківницею".

Озвався Натанаїл і каже йому: "Равві, ти Син Божий, — ти цар Ізраїля". У відповідь сказав до нього Ісус: "Тому, що я сказав тобі: я бачив тебе під смоківницею, то ти й віруєш. Більш від нього побачиш".

І каже йому: "Істинно, істинно кажу вам: від цього часу побачите відкрите небо і Божих ангелів, що входять і сходять на Сина чоловічого".

РАДІОПЕРЕДАЧІ З ЕДМОНТОНУ

З едмонтонської французької радіостанції Се-Аш-Еф-А щопонеділка і щовівтірка пересилаються півгодинні українські релігійні програми:

1 березня: „Важливість нашої участи в політичному житті Канади" (П. Саварин);

8 березня: „Велич Тараса Шевченка" (Яр Славутич).

У Великому пості щовівтірка о. В. Ваврик ЧСВВ, визначний знавець Св. Письма, матиме слово про Христові страсті.

Понеділкові радіопрограми о 9-ій годині вечора веде Централя українців-католиків Едмонтонської єпархії; вівтіркові програми о 8:30 вечора — оо. василіяни.

Богослуження: лютий-березень

Гр.	Юл.	Дн	Юліянський календар	Григоріянський календар
1	16	П	Памфила мч.	Євдокії премч.
2	17	В	Теодора Тир. вмч.	Теодота сщмч.
3	18	С	Лева папи	Євтропія мч.
4	19	Ч	Архипа ап.	Герасима преп.
5	20	П	Лева Катан. преп.	Конона мч.
6	21	С	Тимотея преп.	42 мч. в Аморії
7	22	Н	**1 Посту**. Мч. в Євгенії	**2 Посту**. Василія сщмч.

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
28. — Гайнс Крік 10; Ройкрофт 3
7. березня — Гай Прері10; Гренд Прері 3
14. — Норт Стар 10; Ройс 3

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
28. — Ст. Майкел
7. березня — Ст. Майкел
14. — Делф; сповідь: п'ятниця год. 7 веч.; субота рано год. 8 і Сл. Божа — Сорокоусти год. 8:30; неділя 8:30 р. і Сл. Божа год. 11:30

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
28. — Бонивил год. 10 р.
7. березня — Ст. Павль 8:30 р.; Глендон 10 р.
14. — Айрон Ривер 10:30 р.; великодня сповідь

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
28. — Смокі Лейк
7. березня — Радвей
14. — Восетна

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
28. Менлі год. 10:30
7. березня — Карвел 10:30 р.
14. — Вайлдвуд 10:30 р.

о. Ол. Захарісевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
28. — Голден 10:30 (початок посту 1 березня, старий стиль).
7. березня — Голден 8:30; Дейзленд год. 10:30
14. — Голден 8:30; Коперник год. 10:30 Хрестопоклінна неділя.

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
28. — Стар
7. березня — Стар
14. — Скаро

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
28. — Атабаска 10; Бойл 12:30
7. березня — Росінгтон 10:30
14. — Атабаска 10; Бойл 12:30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
28. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ год. 10:30
У Великий піст: Ту Гулс, щосереди, год. 7 веч.; Новий Київ, щоп'ятниці, год. 7:30 веч.

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
28. — Ллойдмінстер 10:30
7. березня — Мирнам 10; Бовелон 11:30
14. — Файделиті 10:30 вел. сповідь.

о. М. Мартинюк
12204 - 113 Ave., Edmonton
28. — Кемровз 9; Равид Гіл 11

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
28. — Редвотер 10:30
7. березня — Редвотер 10:30
14. — Редвотер 9; Федора 10:30
Кожної суботи о 8 веч. Молебень до Господ. Хреста, а по Молебні — сповідь.

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
28. — Давніг
7. березня — Вильна
14. — Стрий

о. Р. Староуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
28. — Менвіл 10:30
7. березня — Левойі 10 рано (сповідь)
14. — Ренфурді 10 р. (сповідь); Інісфрі місто 7:30 веч.

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
28. — Дервент 10:30

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
28. — Медовлейк
7. березня — Норт Батлефорд; 2:30 попол. Радісон
14. — Витків

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
28. — Гаврилюки 10:30
7. березня — Вонда 10:30
14. — Смаґс 10:30

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
28. — Гамболдт 9; Кадворт 11; Твей 3 попол.
7. березня — Бруно 9; Кадворт 11
14. — Гамболд 9; Дана 11; Кадворт 4 попол.

о. А. Хоружий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
28. — Алвена - місто

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
28. — Вакав 10; Сокаль 11:30

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
28. — Вікторія 10 р.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й [illegible] робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій вистановій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 35% опусту від нормальної ціни.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ♦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ♦ Видає Спілка «Українські вісті» ♦ Ціна передплати в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ♦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ♦ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

ПОМІСНІСТЬ: КОЛИСЬ І ТЕПЕР

ЗМІНЮЮТЬСЯ ОСНОВИ ПОМІСНОСТИ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Помісність, як принцип у побудові Вселенської Христової Церкви, що визначає її зовнішній характер великої християнської родини, довгий час була мало з'ясованим поняттям.

Західний латинський світ і традиційна західна богословія цією проблемою майже не займалася, а якщо говорилось про «помісність», то західні богослови мали на увазі щонайбільше поодинокі дієцезії, очолені правлячими єпископами. Кожна дієцезія з правлячим єпископом у провідну — це в давньому розумінні «помісна Церква» («Екклезія партікуляріс»). Основою помісности була, отже, юридична структура.

ТРАДИЦІЯ СХОДУ. На християнському Сході, у східних Церквах, поняття помісности мало інший і багатший зміст; що більше, уся генеза й ієрархічна побудова Церков спирається там на начали помісности. При цьому це поняття не тільки юридичне; у своєму змісті воно й літургічне, й історично-генетичне, і правно-канонічне, і звичаєве, і богословське, при чому духові первні грають у ньому найважливішу ролю. Зрештою, все розуміння природи Церкви у східній християнській думці спирається на тому, що Церква — це насамперед установа надприродного таїнственного характеру, це таїнственне тіло Христа.

Але й ця думка ще до недавніх часів не була глибоко засвоєна у західному християнському світі. Якоюсь мірою останній Ватиканський собор наголосив цей бік природи самої Церкви, чим учинив крок також для християнського з'єднання і для повнішого й глибшого розуміння істоти Христової Церкви. Подібний крок зробив цей Собор і в питанні помісности, стараючись і тут будувати міст до східного, від престолу св. Петра ще відділеного, християнського світу. У 2-ім розділі, в 13 статті догматичної конституції «Світло народів», у трактаті про Церкву як Божий народ, знаходяться вперше дуже знамениі щодо змісту слова «Звідси теж, у церковній спільноті законно існують п о м і с н і Церкви, що втішаються власними т р а д и ц і я м и».

Вже з цього вислову треба дійти до висновку, що йдеться тут не про якусь місцеву церковну одиницю в юридичному розумінні, як, наприклад, латинську дієцезію з єпископом у проводі, а про таку Церкву, якої помісність скриває у собі свої «власні традиції». Власні традиції — це передусім духові скарби і цінності: Літургія, обряд, мова, мистецтво, богословська думка, музика, все, як казав Божий слуга Андрій, християнське «благочестя», включно також із традиційною формою правління, патріяршого чи патріярхорівного, соборного і синодального.

ВІД ІДЕЇ ДО ЖИТТЯ. Не що інше, а те саме, що навчає Вселенський Собор Ватиканський II, розвинув і роз'яснив у своєму посланні до всього Божого народу нашої помісної Церкви з нагоди Різдва Христового голова цієї Церкви, верховний архиєпископ Йосиф.

Він навчав, закликаючи цей Божий народ: «Ми мусимо раз і назавжди позбутися всяких провінціялізмів, поділів на групи й загуминки, і всі виступати . . . в обороні нашої св. помісної Церкви». «Спасати свій нарід і свою помісну Церкву», це за словами верховного архиєпископа — «високе післанництво», «обов'язок», «завдання». Спасати свою помісну Церкву — це значить крок за кроком оновлювати її і будувати на твердих началах традиційної помісности, бо ця помісність, як каже Вселенський Собор, наскрізь з а к о н н а.

Помісність, про яку говорить Собор не тільки в догматичній конституції про Церкву, а також у декреті про Східні Церкви, не сміє залишатися тільки у сфері якоїсь мрячної ідеї. Зі сфери ідеї треба її проводити у сферу дійсного життя. І треба тільки радіти, що на шляху до завершення цієї помісности і до її утвердження за останні роки поставлено вже тверді камені у її фундаменти.

Ось деякі з них. Відбувся вже відомий архиєпископський синод нашої помісної Церкви, цей синод прийняв цілий ряд постанов для духовного оновлення самої Церкви й поробив кроки, щоб привернути, з приводу історичних непригожих століть забуті, історичні права й форми традиційного правління в нашій помісній Церкві. Синод поставив основний камінь у фундамент помісности, а саме спільність літургійної молитви, визначаючи питання спільної літургічної мови; спільність в обряді Святих Тайн, приймаючи ці самі богослужбові і требникові служби; спільність у голошенні Христової Благовісті, приймаючи засаду тих самих текстів Святого Письма Старого і Нового завіту; видання основних літургічних книг за благословенням верховного архиєпископа: Євангелії, Апостола і тексту Літургії св. Йоанна Золотоустого українською мовою; створення високої богословської школи для цілої помісної Церкви: Українського католицького університету; здвигнення собору Святої Софії в Римі, цього видимого символу єдности всієї помісної Церкви древньої митрополії Київсько-Галицької і всієї Руси.

Це тільки деякі з важливіших елементів у фундаменті помісности. Всі вони зміцняють єдність, родять свідомість великої духової родини і, без уваги на всі труднощі й перешкоди, відроджують нашу Церкву на її духовних і традиційно освячених началах.

ПІСЛЯСОБОРНИЙ ЧАС. Дуже цікавим явищем у післясоборному часі є те, що саме поняття помісности, раз глибше зформульоване Вселенським Собором, починає приковувати увагу широких церковних кіл у Західній Церкві. Бо як інакше можна розуміти, напр., такі явища: в Західній Церкві т.зв. епископські конференції окремих країн поступово починають виростати до, щоправда, ще канонічно не оформленого, правлячого органу даної церковної провінції на взір епископських синодів, які правлять і виконують найвище пастирське служіння в східних Церквах. Що більше, чільні богослови й видніші ієрархи в Західній латинській Церкві бачать у правлячих синодах східних Церков

(закінчення в 3-тій колонці)

Давні свідчення про чудотворну ікону Богоматері

В РІМСЬКІЙ ЦЕРКВІ СВЯТИХ СЕРГІЯ Й ВАКХА

(УПБ, Рим) У серпні 1718 року прокуратор церкви св. Сергія і Вакха у Римі доручив відчистити мури церкви.

Майстер Чотті, відчищуючи стіну, яка прилягала до гостинниці, побачив під тинком частини якогось малюнка. Відчищуючи дальше, побачив око дитини і друге око Божої Матері. Це відкритя його здивувало, і він повідомив прокуратора. Побачивши частину обличчя, прокуратор казав муляреві закрити тинком малюнок і продовжувати дальше роботу.

ЧУДОТВОРНА ІКОНА

Другого дня вранці муляр, прийшовши до праці, побачив, що тинк відпав і на стіні появилася прекрасна ікона Божої Матері з Дитятком на руках. Цією появою зацікавився також і прокуратор. Він довідувався, як ця ікона взялася на стіні, хто її намалював, але дізнатися не міг.

Вістка про ікону розійшлася скоро по всій околиці і до церкви св. Сергія і Вакха щоденно збиралося багато людей яз молитву. Прокуратор велів засвітити перед іконою лямпу, й ікона ставала щораз яснішою і виразнішою, а по одному році зачали діятися чуда.

На початку 1719 р. появилися у святині „вота" і вияви подяки за отримані благодаті.

Ікона, що появилася в церкві св. Сергія і Вакха — це точнісінька копія нерукописаної ікони в Жировицях, тільки трохи більша: форма її овальна, на дві і пів долоні довга, а на дві широка. В горішніх кутах ікони є два крилаті херувими, а довкола напис в овальній формі: «Чесніщую херувим і славнішую во істину серафим, без істління Бога Слова родшую, сущую Богородицу Тя д(елічаєм)». Дитятко Ісуса Богородиця держить на правій руці. Їх голови так близько, що майже доторкають одна одну.

Цікавим є, що хоч ікона була під мулярською заправою й у вогкому місці, не втратила на красі і свіжості.

На празник Жировицької ікони Богоматері, 15 серпня, церкву св. Сергія і Вакха виповнило велике число вірних, а впродовж тижня число щодня зростало. Між почаянами видно було знатних людей, таких, як лицарі, князі з княгинями та інші аристократи.

Знайшли між людьми дедалі, які зачали підозрівати, що ікону штучно підроблено. Щоб спинити масові прощі, дано наказ замурувати знову ікону в стіні.

1 вересня 1719 р. замуровано ікону знову, а двері церковні закрито. Та це не спинило прочан. Вони днями і ночами приходили під церковні двері помолитися. Мале повір'я перед церквою завжди було повне прочан.

Про ці прощі прокуратор повідомив папу Климента XI. Папа звелів вирубати зі стіни ікону і поставити її за престолом для прилюдного почитання. Це зроблено вночі на 7 серпня. Ікону поставлено на вівтарі в церкві, а раненько дзвони церков св. Сергія і Вакха і св. Франціска з

Паолі задзвонили, щоб скликати людей.

Нарід негайно наповнив в церкву і щодня наповняв її, випрошуючи опіки в Пресвятої Богородиці. Зачали діятися чуда, і стіни святині вкрили залишені „вота", а вбога церковця зачала багатіти жертвами побожних богомільців.

За складені гроші справлено чашу, свічники й лямпи, священні ризи та й інші потрібні в церкві речі.

На тому місці, де первісно була ікона, вложено мармурову плиту з написом: «Тут була ікона Пречистої Діви Марії дель Паскольо, копія тої, яку почитають у Жировицях, славна чудами в серпні 1718 р. Її відкрито випадково під тинком на мурі. В наступному році того самого місяця почали сходитися люди і так збільшувалася юрба, що з доручення папи Климента XI її витято з муру і перенесено до церкви в святилищі 7 вересня 1719 р.».

Від того часу церква св. Сергія й Вакха одержала також і другу назву: «Мадонна дель Паскольо». Перед іконою молився папа Пій VII в 1801 р., при по своїх виборі.

Той самий папа відновив Галицьку митрополію в 1807 р. і потвердив галицьким митрополитові ті самі права, які мали київські митрополити. На пам'ятку прощі папи Пія VII до чудотворної ікони вмуровано мармурову таблицю в церкві св. Сергія і Вакха.

Отець І. Кульчинський у своїм описі церкви з 1735 р. пише, що на вівтарі, викінчений 1729 р., є ікона Божої Матері, яка була на мурі. Над головою Богоматері й Ісуса є дві срібні позолочені корони. Є там три золоті перетені, дві перли, хрестики, коралі і т.п. Рами позолочені, з великим кришталем, що відкривається і закривається.

Ці коротенькі відомості позбирано з історичних записок о. І. Кульчинського та документів, збережених у римських архівах. Докладніша розвідка про „Двір київських і галицьких митрополитів у Римі» появиться в «Богословії».

ЩО Ж ТЕПЕР?

Що ж сталося з чудотворною іконою — запитає читач?

Ікона ця нерозлучно зв'язана із святинею св. Сергія і Вакха в Римі. Тепер робиться ремонт, бо де був святий престіл, там стоять купи грузів, цінні малюнки, ікони і фрески ушкоджені, мармурові престоли повиривано.

Єдина чудотворна ікона Божої Матері Жировицької залишилася на місці, бо вона вмурована.

Сьогодні колишній дім представників київських і галицьких митрополитів знайшовся знову в українських руках. Вернулася з домом і святиня св. Сергія і Вакха враз з чудотворною іконою, і то в тому самому році, коли вся Українська Церква повинна відзначити 500-літній ювілей її нерукописної появи серед густих лісів, близько села Жировиць.

Повернулася свята ікона до свого народу в тому часі, коли над ним зависла загроза денаціоналізації на рідних землях і в розсіянні, загроза латинізації нашої Церкви; таких подібних небезпек, які й тоді загрожували українському народові, коли вона з'явилася пастухам на розлогій груші серед жировицьких лісів 1470 року.

Сьогодні такі самі, а може, ще й грізніші зарисовуються небезпеки.

З поворотом свідка нашої старовини під патронатом Пресвятої Богородиці не можемо бити в дзвони, ані стріляти з мозджрів. Можемо звеличувати ікону Пресвятої Богородиці тільки всім нам доступним способом і влаштувати 500-літній ювілей: привести Божий дім, у якому приміщена ікона Богоматері, до гідного стану, привернути цій історичній святині достойний вигляд, прикрасити так, щоб вона звертала увагу численних груп прочан, що приходять до Риму шукати помочі й опіки у Пресвятої Богородиці.

Тоді вона знову заясніє світлом чудес і прославить українську святиню в цей грізний час, коли могутні цього світу хочуть затерти на мапі Европи назву Україна.

Такий буде найкращий ювілейний дар чудотворній іконі від усього українського народу, який 500 літ слав до Неї свої мольби зз збереження віри у своїй рідній помісній Церкві.

Посадник міста Вінніпеґу Степан Дзюба підписує проклямацію, в якій 1971 рік проголошується "роком Лесі Українки та Василя Стефаника", На світлині — п. Дзюба і члени крайової управи Комітету українок Канади.

ПОМІСНІСТЬ НАШОЇ ЦЕРКВИ

(закінчення передової)

наявний взір, за яким повинно йти так зване усучнення всієї Вселенської Церкви, пристосоване до вимог нашого часу, яке простелить шлях для духовної обнови життя вірних і до наближення та замирення між християнами різних віровизнань.

До такого ж явища засвоювання і здійснювання ідеї церковної помісности належать також події, які відбуваються на н а ш и х очах: відбуваються вже синоди окремих, спільною мовою, спільною і с т о р і є ю, спільними життєвими проблемами, об'єднаних більших церковних одиниць; згадати б такі різного роду синоди, які в післясоборовому часі відбувалися в різних европейських країнах, а в яких беруть участь єпископи, священики, миряни.

Ось на наших очах відбувається такий синод усіх католицьких епископств у Німецькій федеративній Республіці. Тематика синоду широка, на нараді обговорюється все багатогранне життя Церкви. І цікаво, що в синоді бере участь 314 т.зв. синодальних, частинно з уряду, частинно покликаних, частинно обраних широкими масами всіх вірних. Серед учасників є 141 мирян, в тому числі 54 жінок.

У східних Церквах подібні синоди, які звалися соборами, це нормальні форми церковного правління. Звичайно собор єпископів помісної Церкви підготовляв помісний собор всієї своєї Церкви, в якому брали участь всі шари Божого народу: — єпископи, священики, миряни. На таких соборах обирано г о л о в у помісної Церкви, — патріярха.

ПРИКЛАД ЗІ ЛЬВОВА. Слід пригадати, що Божий слуга Андрій, скликавши в важких умовах архиепархіяльний львівський собор у 1940 р., на відкритті першої сесії, згадав про те, що згідно з давньою традицією східних Церков у таких соборах беруть участь також представники мирян та що цю традицію треба буде привернути, коли до цього зазіснують вільні умови життя для Церкви.

В останньому, т.з. архиепископському синоді епископату помісної Української Церкви, що відбувся в Римі з нагоди посвячення храму Святої Софії, щоправда, ні священики, ні миряни участи не брали, але синод вирішив прийняти представників священиків та мирян і вислухати їхніх побажань і пропозицій, які на письмі увійшли до письмових діянь і протоколів Синоди. Таким чином зроблено бодай один крок у напрямі привернення одного з характеристичних традиційних елементів життя нашої помісної Церкви.

До привернення повноти помісности в нашій Церкві шлях важкий. П о т р і б н о праці, терпеливости, потрібно передусім відродження власної свідомости свого рідного, Літургійна і молитовна єдність усіх вірних нашої Церкви є запорукою здійснення цієї повноти.

УПБ, Рим

БЛАЖЕННІШИЙ ЙОСИФ — ЧЛЕН АКАДЕМІЇ

Блаженніший Йосиф став членом «Нової Італійської Академії».

Текст грамоти такий: «Нова Італійська Академія, університетський і середній науковий інститут, якої метою є плекання духа в культурному житті народів, ствердивши високі заслуги, довершені Його Еміненцією кардиналом Йосифом Сліпим, первоієрархом українців, ухвалив залічити Його до своїх членів у характері дійсного члена-академіка».

Вчочисте вручення грамоти відбулося 30 січня.

ПРАЦІВНИКИ ЕДМОНТОНСЬКИХ ТЕЛЕФОНІВ

Запрошують вас на

ОГЛЯДИНИ ДОМУ,

щоб ви побачили ВАШУ

телефонічну систему в дії

ПРОСИМО ВІДВІДАТИ НАЙБЛИЖЧУ ДО ВАС ТЕЛЕФОНУ СТАНЦІЮ АБО ОСЕРЕДОК ОБСЛУГИ, АБО ТОЙ, ЯКИЙ ВАМ ЗАВГОДНО,

в неділю, 28 лютого, від 2 год. до 5 пополудні

ТЕТЕФОННІ ЦЕНТРАЛІ ТА ОСЕРЕДКИ

Main Exchange	104 Ave. & 104 St.	Norwood	11745 - 89 St.
Westmount	11460 Groad Road	Lendrum	11404 - 60 Ave.
Glenora	12019 - 102 Ave.	Churchill Square	10003 - 102 Ave.
Strathcona	10437 - 83 Ave.	North Service Centre	12040 - 107 St.
Bonnie Doon	8807 - 85 St.	Londonderry	6720 - 137 Ave.

Test Centre ..... 5th Floor, Centennial Library

ВІЗЬМІТЬ ЗІ СОБОЮ ВСЮ СВОЮ РОДИНУ

І ЗУСТРІНЬТЕСЯ З ЕДМОНТОНСЬКОЮ ТЕЛЕФОННОЮ РОДИНОЮ

НЕДІЛЯ, 28 лютого, від год. 2:00 - 5:00 попол.

Подаватимуть каву й пампушки

ПРОСИМО, ПРИЙДІТЬ, ВІДВІДАЙТЕ НАС.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

КЛОПОТИ З ПЕНСІЯМИ ДЛЯ СТАРШИХ ЛЮДЕЙ

В. ГАВРИШ

Як Канада почала виплачувати пенсії тим громадянам, що мали скінчених 65 років життя, наші всі поселенці зачали робити старання, щоб дістати канадське громадянство, пре яке передтим зовсім не дбали. Найпростіша дорога була старатися про громадянство через суд, тобто подати внесок на горожанство, перейти перед суддею відповідний іспит із знання про Канаду й дістати громадянські папері. Але наші люде не знали англійської мови й через те їх „відкладали" не рік, рок по кілька разів, а деколи й до смерти й вони вмирали без канадського громадянства й без пенсії.

Але окрім пенсії була й друга причина, яка підганяла наших поселенців старатися про громадянство. Як настала господарська криза („депресія"), багато канадців стало безробітними й перейшли на державну допомогу („реліф"). Уряд зразу виплачував допомоги, але, як число безробітних, а тим самим кандидатів на допомогу стало більшати, деякі урядники почали погрожувати нашим безробітним, що не мали канадського громадянства, що їх відішлють, чи навіть депортують назад туди, звідки вони приїхали, тобто практично до Польщі. Хто мав канадське громадянство, тому виплачували допомогу без труднощів, а не-горожани були в клопоті.

Ті останні почали шукати доріг, якби легким способом дістати громадянство. Вправді нашим людям йшов на руку приязний до нас суддя Г. Мекдоналд, який давав нашим людям громадянські документи, хоч вони й не знали англійської мови, але Мекдоналд був один й до него йшло небагато наших поселенців. Інші йшли до других суддів, які таки не давали громадянства, як хтось не знав англійської мови.

З того важкого положення наших поселенців скористав Юрко Кузик, який колись служив у Ар-Сі-Ем Пі, а про якого я вже згадував кілька разів. Він якраз десь тоді вийшов на волю, після відбуття кари за зловживання повіреними йому на корабельні карти, людськими грішми. Кузик познайомився із судовим урядником („клерком"), який приймав внески на громадянство, та з членом Ар-Сі-Ем-Пі, який перевіряв внески на громадянство й писав свою опінію. В тому часі судді не давали громадянства тим, що брали допомогу безробітним („реліф") й навіть не допускали їх до іспиту про Канаду. Кузик договорився з полісменом, що він не буде зазначувати в своїому звіті, що внескодавець не має праці й бере допомогу, а напише, що він працює, або має фарму. Тоді внескодавець вже міг йти до іспиту. А з судовим урядником („клерком") Кузик договорився, що він буде посилати до іспиту перед суддю не внескодавців, а інших людей, які знають англійську мову й зможуть іспит здати. Урядник мав на те замикати очі й не перевіряти, чи до іспиту прийшов внескодавець, чи хтось інший. Кузикова „машина" працювала дуже справно. Наш чоловік підписав внесок, який виповнив Кузик, полісмен написав у своїому звіті, що він працює, судовий урядник провадив перед суддю того чоловіка, якого припровадив Кузик й казав, що то внескодавець. Поставлений Кузиком чоловік відповідав добре на питання судді незлою англійською мовою й громадянство було готове.

Не знаю певно, кілько Кузик брав за таку „справу", але дехто казав, що по 50.00 дол. від особи. То було на ті часи досить багато, але то нашим людям виплачувалося. Бо, якщо не мав праці, то діставав певно допомогу („реліф"), а окрім того не грозила йому депортація. А, як мав 65 років, то мав право на пенсію й гроші йому теж поверталися.

Кузик провадив своє „бюро" на широку скалю. Багато фармерів, чи робітників, які жили на фармах, навіть у суді не були, а діставали громадянські папери. Не знаю теж, кілько Кузик платив полісменові та судовому урядникові, але певно, що з ними ділився тими 50 чи кілько долярів, бо інакше були б йому не помагали.

Але все має свій кінець. Прийшов кінець й на Кузикове „бюро". Суд якось довідався про Кузикове „бюро" й поліція Кузика арештувала. Судовий урядник і полісмен зрезигнували зі своїх становищ й виїхали з Едмонтону. Кузика суд засудив на шість місяців тюрми за його „допомогу" й він ту кару відбув, а відтак кудись виїхав. Дехто казав, що до Ванкувер. Відтак вже про нього не було чути нічого. Навіть не знаю, чи він ще живе, чи ні.

Справа з тими громадянськими документами, що їх помагав виробляти Кузик могла була закінчитися ще гірше. А саме говорили, що суд хотів уневажнити ті всі громадянства, які наші поселенці дістали при допомозі Кузика. Але відтак справу занехано. Мабуть і судям, які надавали громадянство тим людям, що їх післав Кузик не дуже було приємно, що вони несвідомо приклали рук до неправильного видавання громадянських паперів.

Кузик був безперечно здібна й спритна людина й, якщоб був чесний і совісний у своїй праці, був би й сам чогось доробився й бубни не стягнув неслави на наших поселенців. Бо, певно, кожний фальшивий крок Кузика кидав тінь на всіх наших поселенців.

Про його „бюро" допомоги дістати громадянство нашим поселенцям можна думати різно. Очивидно, що для наших поселенців, які старалися про пенсію, чи для тих, що були на допомозі для безробітних („реліфі"), „бюро" Кузика було великою допомогою, тимбільше, що уряд навіть пробував депортувати декого, хто не мав праці й був на державній допомозі („реліфі") й не мав канадського громадянства. Але з другої сторони Канада має свої закони, які кожний, хто сюди приїздить, зобов'язується зберігати. Й тому Кузикове „бюро", хоч було для багатьох наших поселенців великою допомогою, нам чести не принесло.

Інша річ, що урядова допомога безробітним („реліф") того часу, то було зовсім щось іншого, як сьогодні. Хоч тоді допомога була невелика, але то був одинокий спосіб вдержатися при житті. На допомозі в той час були не лише наші поселенці, але й лікарі, адвокати, купці ітд., бо господарська криза захопила була всіх. Тому то нашим безробітним залежало на тому, щоб вдержатися на тій допомозі, а ще важніше, щоб їх не відіслали до Польщі, звідки вони приїхали до Канади, а де була ще більша біда, як тут.

* * *

ТРУДНОЩІ ЗІ СВІДОЦТВАМИ НАРОДЖЕННЯ (МЕТРИКАМИ)

Наші поселенці мали колись великі труднощі одержати пенсію для старших, людей, бо мали клопоти з громадянством. Зате в тому часі, як пенсія була 20.00 дол. у місяць, легше було доказати свій вік. Сьогодні пенсійний уряд засадничо вимагає від кожного, хто старається про пенсію, свідоцтва народження (метрики). Із початку, як почали виплачувати пенсії, метрик так строго не вимагали.

Албертський уряд почав виплачувати пенсії старшим людям, здається мені, 1935 р. Щоб одержати пенсію, треба було виготовити внесок (аплікацію), подати звіт із прибутків за минулий рік, тобто подати, чи заробив які гроші й кілько, чи мав які гроші в банку, чи мав прибуток із піднайму хати ітд. Як вже було згадано передше, треба було пред'явити посвідку британського громадянства та предкласти якийсь документ, який стверджував би вік внескодавця. Колись то не мусіла бути метрика, вистарчав пашпорт, а навіть військова книжка. Як нічого з того не було, треба було пред'явити якісь інші рівноварті документи (метрика вінчання, шкільні свідоцтва ітд.), або писати за метрикою до краю. До другої світової війни не було з тим ніякого клопоту, бо можна було написати або до своєї родини, або до місцевого пароха, який вів метрикальні книги й який негайно присилав метрику.

Положення змінилося значно після другої світової війни. Пенсійний уряд вимагав конечно метрики, а положення в краю змінилося. Советський уряд забрав усі метрики з парафіяльних урядів й передав їх окремому реєстраційному бюрові, яке видає посвідку народження лише на основі окремого прохання та оплати, які висилається до советського консуляту в Оттаві. До того в часі війни в багатьох селах метрикальні книги погоріли й загалом нема ніякого запису про народження деяких осіб. Буває чимало випадків, що советський консулят пише, що не може постарати свідоцтва народження, бо метрикальні книги згоріли. Тоді треба старати доказ віку внескодавця на пенсію іншим способом.

Я знав багато наших поселенців тут, бо, або їх спроваджував до Канади, або пересилав їх гроші до краю й вони почали звертатися до мене за допомогою, щоб їм виповнити внесок на пенсію,а, що ще важніше, допомогти їм дістати свідоцтво народження. Я звичайно писав до советського консуляту в Оттаві за метрикою й переважно її діставав. Але деколи консулят відписував, що метрики нема, бо документи згоріли. Тоді я писав до іміграційного уряду в Оттаві, який має списки всіх імігрантів, щоб звідти дістати дату родження, згл. вік даного імігранта.

В іміграційному уряді в Оттаві є списки всіх імігрантів, які приїхали до Канади, але вони є виготовлені на основі списків із кораблів, якими іміграни приїздили.

Щоб дістати дані про вік якогось імігранта, треба знати назву корабля, яким даний імігрант приїхав й дату приїзду корабля до канадського порту й назву порту.

Багато наших старших людей позабували дату приїзду до Канади, а ще більше назву корабля, яким приїхали. Але в деяких випадках вдавалося устійнити й назву корабля і дату приїзду і тоді іміграційний уряд подавав вік імігранта, бо так на кораблі записували.

Тоді ще треба було устійнити день і місяць народження. В багатьох випадках то було дуже просто. В нас вдома був звичай, що людей називали іменем святих, які припадали або на сам день народження, або близько того. Прим. Василі були звичайно ті, що родилися близько свята св. Василія (новий рік), Михайло близько Михайла ітд. В той спосіб в пенсійному бюрі устійнювали приблизну дати уродження, якщо чоловік й не знав.

На такі випадки пенсійний уряд деколи ще покликав спеціяльну комісію з трьох осіб: один представник того, хто старався про пенсію, один урядник з пенсійного бюра й один чоловік, якого призначує пенсійне бюро спосеред своїх урядників. Ті три члени комісії устійнюють дату уродження імігранта, підпишуть відповідний документ й тоді імігрант має право до пенсії.

Англійська рецензія на твори В. Стефаника

Під таким заголовком в „Оттава журнал" за 18 січня ц. р. появилася досить обширна рецензія Дороти Бішоп про англомовне видання творів В. Стефаника. Подаємо її в англійському оригіналі з тою метою, щоб і наші молоді, які не знають української мови, її прочитали.

Редакція

* * *

"A Novel Of The Week" Reviewed for The Journal by Dorothy Bishop

Keen double interest attaches to the appearance in English of a collection of Vasyl Stefanyk's short stories and "miniatures." This is the first book-length introduction of the Ukrainian writer to English readers. The publication of The Stone Cross is the centennial tribute to his birthdate made by members of that vast community of Canadians who are of Ukrainian origin.

Though largely unknown in the West, Vasyl Stefanyk (1871-1936) has been in this century one of the outstanding writers in a literary tradition of great merit. His were peasant stories and sketches, intense and often stunning in impact, based on his own locale in the western Ukraine.

This was not the rich "black earth" wheatbelt most of us think of as the Ukraine but the uplands of the Dniester River valley. A beautiful countryside lies around his native village of Russiv, so Professor Andrusyshen of the University of Saskatchewan tells us in a biographical introduction. But he writes: "Nowhere in Europe was the poverty among the peasants so evident."

Vasyl Stefanyk was the son of a peasant landowner who could afford an education for his son, even to the extent of his attendance at medical college across the border in Poland at Cracow University.

But Stefanyk became a radical in politics which meant in part an anti-Austrian, and an enthusiast for writing. He dropped his medical studies for political action. For 10 years he was a deputy in the Austrian Parliament, until the collapse in 1918 of the old Austro-Hungarian Empire.

During the Tsarist and Polish invasions of Western Ukraine he was a political refugee. Then for some years after the Ukraine became an initial member of the new USSR he was high in Communist favor and widely published.

But by the 1930's a mutual disenchantment had set in. For the Communist he was too narrowly nationalistic; for him the Stalin farm policies in the Ukraine were too brutish. At the age of 65 he died of pneumonia on Dec. 7 of 1936. The only absentee from his family circle at his deathbed, Dr. Andrusyshen tells us, was a son who had emigrated to Canada.

So vast has been that Canadian migration movement over the years, especially into the prairie wheat lands, that today there are almost half a million Canadian residents of Ukrainian origin. It is altogether understandable that societies and private individuals among them should have been eager to subsidize a unique and lasting tribute to one of the strong voices of their homeland.

Vasyl Stefanyk wrote sparingly. There are only 72 items extant. The excellent word "miniatures" for those sketches that are really brilliant brief scenes rather than short stories is Dr. Andrysyshen's. The Stone Cross reproduces 32, nearly half the total.

The work of translation performed both by Dr. Andrysyshen and by the Rev. Joseph Wiznuk must have been fiendishly difficult. To Stefanyk's laconic style, so preliminary notes inform us, was added the problems inherent in his lively use in dialogue of the local dialect: "The reader must constantly remember that Vasyl Stefanyk is a literary giant with whom it is quite strenuous to grapple.

What does the Canadian reader without an initial Ukrainian predilection make of Stefanyk?

The answer even while largely in literary terms would have to acknowledge certain sociological undertones. Here is the emotionally charged background, filled with the primary needs and conflicts and miseries of village life, that is as potent for certain fellow Canadians as tales out of my own Scots-English-Irish tradition.

But the strength of Stefanyk as a literary giant concentrating on narrow materials is that like Chekhov's Russian short story characters he makes his Ukrainian peasants part of my tradition too.

In the title story the farewell village party as old Ivan and his wife prodded by their sons prepare to leave for Canada ("They filed and filed away at me until they cut me through"); the scene of the two old landowning peasants hoping to avoid the notary's fee when they sign with a cross by laboring hour after hour with the help of the young schoolteacher to learn to write their signatures; the comic-pathos of the peasant's just home-from-church diatribe against his nagging wife (a sketch that ends: "Semen's wife was trying to escape outside, but her husband caught her in the porch and beat her. He had to.")—these are moving and memorable for western readers as only the naked human condition can be.

The Stone Cross. By Vasyl Stefanyk. 164 pages. McClelland and Stewart.

СНІГИ Й ДОЩІ У СХІДНІЙ КАНАДІ

Минулої суботи в східній Канаді впали великі сніги, що відтак у деяких околицях перейшли у зливний дощ. У Торонті впало одного дня та околиці 16.5 цалів снігу, найбільше в історії Торонта.

Наслідком снігів не їхали ні поїзди, ні автобуси ні літаки.

Ще більші сніги впали в північній частині ЗДА, звідки всі літаки, що не могли там приземлюватися, спрямовувано до Торонта та Монреалю. Щойно в неділю пополудні прочищено летовища й приверпено нормальний пасажирський рух.

У надморських провінціях температура підійшла до 56 ступнів й сніг перемінився в зливний дощ, що спричинив повінь у нижче положених околицях. Бурхливі хвилі ріки зірвали один міст. Важкий сніг поперивав у багатьох місцевостях електричні проводи. Багато автомобілів застрягло по дорогах, а подорожні шукали приміщення по близьких оселях чи будинках. Дві особи, що залишили автомобіль, не знайшли в час приміщення й згинули в снігу.

В 1968 р. в цілому світі зловлено 64 мільйони тонн риби. З того 7.4 мільйони тонн зловлено в річках та озерах, решту — в морі.

Канадська пошта вводить нові знаки

Канадська пошта впроваджує нову систему, яка дозволить приспішити доставу поштових посилок. Нова сустема називається „ана нан" й буде в цілости впроваджена в Канаді протягом 10 років. Нові знаки будуть складатися з літер і чисел, прим., KIC 2C2. Такі знаки дозволять точно означити не лише округу, в якій живе адресат, але навіть частину великого апартменту.

З 1 квітня ц. р. впровадять цю систему в Оттаві в урядових будинках. Листи та газети сортуватимуть нові автоматичні машини, яким нові знаки значно влегшать працю.

В половині квітня нову систему почнуть впроваджувати в Манітобі, яка повинна бути закінчена при кінці червня. Але відтак треба ще чотири місяці, щоб виготовити покажчик усіх поштових урядів із відповідними знаками.

У Саскачевані закінчать впроваджувати нову систему в вересні, а десь в лютому 1972 р. буде готовий покажчик. В жовтні почнуть вводити нову систему в атлантійських провінціях, в квітні 1972 р. в Алберті, в липні 1972 р. в Британській Колюмбії, а в Онтаріо та Квебеку аж в 1973 р.

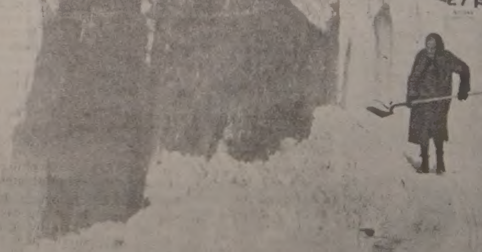

СНІГИ В ЗДА: п-і Б. Савант постійно відкидає сніг. У Герлі, Вісконсон, упало цієї зими вже 200 цалів снігу. А весни ще не видно...

На коляду прислано до «УВістей»

По 50 центів: Н. Василишин, Бонивил, Алта., С. Василишин, Ардмор, Алта, П. Антоній, Естон, Саск.

По $1.00: В. Буршинський, Ванкувер, Б. К., Д. Хамчук, Донатвил, Алта, М. Гринів, Ст. Павл, Алта, А. Мушій, Денбурі, Саск., Е. Ковальчук, Вест Бенд, Саскачеван, М. Баранюк, Калгарі, Алта, І. Симак, Вакав, Саск., Н. І. Михальчук, Ст. Майкел, Алта, п-і С. Верпюк, Ройкрофт, Алта., п-і Д. Шульган, Саскатун, Саск., п-і М. Боцюрків, Калгарі, Алта., К. Пронишин, Келовна, Б. К., п-і С. Баран, Давфин, Ман., В. Ланюк, Ґлендон, Алта., Л. Стокалко, Келовна, Б. К., Жителі Старечого Дому Пресвятої Евхаристії, Едмонтон, Ф. Гушта, Едмонтон, П. Колишір, Саскатун, Саск., п-і Ф. Рачкевич, Поркюпайн Плейн, Саск., Олена Пшик, Годсон Бей, Саск., В. Кривяк, Ля Корей, Алта., В. Костецько, Сарнія, Онт., П. Фаріон, Гайло, Алта., О. Заяць, Мирнам, Алта., Т. Василишин, Принц Алберт, Саск., п-і М. Янищ, Сурі, Б. К., А. Подільчук, Мирнам, Алта., К. Кобильняк, Тондер Бей Ф, Онт., О. Сопотніцький, Вайлдвуд, Алта., Г. Лалач, Винярд, Саск., Н. Третяк, Йорктон, Саск., М. Сас, Едмонтон, О. Курант, Саскатун, Саск., п-і Е. Гарах, Ґеффорд, Саск., М. Ю. Івасюк, Сифтон, Ман., М. Кушнір, Едмонтон, К. Ясінський, Меннінґ, Алта., І. Семенюк, Мондер, Алта., О. Даниляк, Ричмонд, Б. К., Д. Іванів, Едмонтон, І. Стасишин, Гемилтон, Онт., А. Матвійчук, Едмонтон, о. М. Шевчук, Вакав, Саск., Г. Ґаліна, Едмонтон, о. М. Бутриньский, Чікаго, Ілл. ЗДА, Ю. Роїк, Едмонтон, Д. Сивенький, Едмонтон, І. Перешин, Мус Джа, Саск., Л. Ґошій, Едмонтон, М. Голинський, Едмонтон, А. Зазуляк, Едмонтон, Н. Феняк, Едмонтон, п-і І. Слюзар, Едмонтон, п-і Т. Євчин, Елк Пойнт, Алта.

По $1.25: С. Сисак, Веґревил, Алта.

По $2.00: Й. Прима, Едмонтон, Е. Щерба, Ванкувер, Б. К., п-і К. Кузіна, Арборґ, Ман., С. Поломарк, Мондер, Алта., п-і С. Турик, Шапавон, Саск., п-і М. Нілсон, Давсон Крік, Б. К., о. І. Мак, Годсон, Н. Ю., ЗДА, І. Зайло, Ґіскомб, Б. К., п-і І. Сороковські, Саскатун, Саск., П. Гарматюк, Едмонтон, С. Солтис, Ричмонд, Б. К., Л. Рудисюк, Кичинер, Онт., Д. Паращак, Ріджайна, Саск., М. Олійник, Йорктон, Саск., І. Прокопів, Вернон, Б. К., П. Сирота, Ванкувер, Б. К., С. Лелик, Патрися, Алта., О. Сліпчук, Ля Корей, Алта., О. Ґабрій, Ґлендон, Алта., І. Бриґідір, Торонто, Онт., І. Шикула, Торгилд, Алта., п-і В. Пшик, Іnісфрі, Алта., І. Семчишин, Вонда, Саск., О. Бабій, Васетна, Алта., Я. Баран, ст. Індіен Гед, Саск., І. Томенчук, Реймонд, Алта., С. Маґега, Лизбири, Алта., І. Підгородецький, Портедж Ла Прері, Ман., А. Микитюк, Ліндберґ, Алта., п-і К. Смолик, Едмонтон, п-і І. Лотоцька, Едмонтон, Н. Вергун, Едмонтон, М. Григорів, Вінніпеґосис, Ман., о. Я. Федуник, Едмонтон, П. Мулик, Едмонтон, о. В. Чопей, Едмонтон, І. Кузьо, Кенора, Онт.

По $3.00: п-і М. Козак, Едмонтон, о. А. Хлистун, Вилкс Бар, Па. ЗДА.

По $5.00: П. І. Юзвишин, Едмонтон, Джубилій Драй клінерс, Едмонтон, Д. Ільків, Едмонтон, о. митрат В. Філевич, Торонто, Онт., П. Шарабун, Тондер Бей Ф, Онт., О. Гуцуляк, Донкен, Б. К., С. Українець, Вернон, Б. К., о. М. Оленчук, Вайтла, Алта., В. Демчук, Едмонтон, І. Кухаришин, Едмонтон.

По $10.00: п-і С. Дроздовська, Ванкувер, Б. К.

Усім шановним жертводавцям і збірщикам щиру подяку складає адміністрація „Українських Вістей".

ВАЖЛИВЕ!
АВТА В УКРАЇНУ!
Лиш через короткий час
МОСКВИЧ 481Е
Америк. $2,875.00
ЗАПОРОЖЕЦЬ
ЗАЗ 966 - Амер. $1,895
Можна купити лише обмежену кількість, тому
НЕ ЗВОЛІКАЙТЕ!
ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР
ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШЕ ЧЕРЕЗ
INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
NEW YORK, N.Y. 10010

СКОРО! СОЛІДНО! ДЕШЕВО!

ЗАМОВЛЯЙТЕ ВЕСІЛЬНІ ЗАПРОШЕННЯ
В УКРАЇНСЬКІЙ, АНГЛІЙСЬКІЙ ТА ІНШИХ МОВАХ
Великий вибір запрошеневих карток та різнородних друкарських черенок.
Маємо теж на складі і виготовляємо картки подяки з різних нагод.
За ближчими інформаціями звертайтеся особисто або телефоном на адресу
UKRAINIAN NEWS
10967 - 97 St. — Ph. 422-5708

Ричмонд Парк, Алта: Золотий ювілей Йосифа і Анни Лящуків

Йосиф і Анна Лящуки

В суботу, 7 листопада 1970 р. заходами родинного гуртка п-ва Йосифа і Анни Лящуків, влаштовано небуденне свято, бо 50-річчя подружжя п-ва Лящуків. Торжество започатковано св. Літургією, яку в місцевій парафіяльній церкві Господнього Преображення відслужили того дня вечером місцевий парох о. Б. Каричек та о. П. Петришин, який колись душпастирював у Ричмонд Парк бл. 17 років, а тепер душпастирює в Редватер. На врочисту св. Літургію, в часі якої співав місцевий хор під орудою п. Ф. Хруща, прибула ближча та дальша родина та гості, що вщерть заповнили церкву. Під кінець Служби Божої о. Б. Каричек попросив ювілятів підійти до тетраподу, які передтим приступили до св. Тайн, і уділив їм окремого церковного благословення з приводу золотого ювілею, а опісля поблагословив золоті обручки — ювілейний дар родини. Молебень закінчено многоліттєвієм, що його гарно й могутньо відспівав хор.

Після Служби Божої всі переїхали до місцеюого Народного Дому на ювілейне прийняття, яке приготовили спільно жінки з української католицької та української православної громади. В Ричмонд Парк вже від довшого часу обі церковні громади співпрацюють в переводжені різних імпрез. Яку усі засіли за столом, господар прийняття п. Ф. Хрущ попросив усіх встати й хор величто проспівав „Отче наш", а відтак о. Б. Каричек поблагословив страви.

Після вечері господар прийняття привітав усіх приявних, підкреслюючи велике значення таких торжеств, не лиш для самих старших ювілятів, але й для молодших. Для старших ювілеї є моральною винагородою та признанням за їх труди та за їхнє християнське життя. А для молодших то взір, щоб й вони ішли крізь життя шляхом Божих заповідей, щоб працювали не лиш над розбудовою своєї господарки, але брали участь в парафіяльній праці та жертвували на церковні та національні потреби. О. Б. Каричек, який душпастирює в Ричмонд Парк ще недовго, привітав ювілятів й передав слово о. П. Петришиному, який довго душпастирював у тій парафії й добре знає ювілятів. О. Петришин підкреслив великий вклад праці та велику жертвенність ювілятів при будові церкви в Ричмонд Перк, як теж велику грошову жертвенність на придбання необхідних речей до церкви в Ричмонд Парк та в Атабасці, де тепер п. Лящуки проживають, заживаючи заслуженого відпочинку.

Особливою заслугою п-і Лящук — ювілятки є прикраса церков вишиваними хоругвами, обрусами, рушниками та іншими вишиваними речами, які віддзеркалюють красу нашого народного мистецтва. Та найбільшою прикметою ювілятів є те, сказав о. Петришин, що вони держаться при усій своїй жертвенности засади: „нехай не знає права рука, що дає ліва". Закінчуючи своє слово, о. П. Петришин побажав ювілятам щедрого Божого благословення, щастя та многих літ, що приявні й відспівали.

Після того відчитано привіт та благословення від Преосв. Кир Ніла, едмонтонського Владики та від парафії св. Володимира та о. пароха Р. Ганкевича в Едмонтоні. Враз із привітом церковний комітет та о. парох церкви св. Володимира склали ювілятці подяку за вишиті її руками хоругви, обруси та інші речі до церкви св. Володимира. З нагоди ювілею парафія св. Володимира переслала ювілятці гарний релігійний образ. Після відчитання листових привітів, які приявні прийняли гучними оплесками, складали привіти й побажання: голова місцевої української православної громади п. О. Кравець, голова церковного комітету української католицької громади п. С. Бороцький і п. М. Івасюк, бизнесовець з Атабаски. По привітах, родина п-і А. Лящук, яка складається з п-ва Качоровських, п-ва Поцілуйків, п-ва Жмудів, п-ва Деркачів з Едмонтону, пва Квасньовських з Келгарі, п-ва Хрущів з Ричмонд Парк та п-ва Хрущів з Едмонтону, п-ва Хрущів і п-ва Музиків з Атабаски, дали ювілятам гарні дарунки, а решта гостей склали грошові дарунки, які п-во Лящуки доручили поділити на церковні та інші добродійні цілі.

В податку до того п-во Лящуки пожертвували по 100.00 дол. на обі тутешні українські церкви. При обдаровуванні кожний дістав частину пресмачного українського коровая, що його привезла з Едмонтону молодша сестра ювілятки п-і З. Поцілуйко, який пишався на столі поруч канадського „кейка". За почесним столом, окрім ювілятів, були: почесна дружка п-і Анна Вавалок з Ревелсток, Бр. К. і почесний дружба п. Андрій Волчанський з Едмонтону, а також о. П. Петро Петришин, о. Б. Каричек і пані Каричек, господар прийняття п. Ф. Хрущ та його дружина Вінкента, сестра ювілятки. Відтак ювілят переказав коротко історію свого життя.

Час першої світової війни проживав ювілят в рідному селі та, як австрійський вояк, на італійському фронті, де йому довелося переносити різні злидні. Після розвалу Австрії він служив у рядах Української Галицької Армії, а відтак в 1930 р. приїхав з родиною Качоровських до Канади. Життя в Канаді всім відоме, тому нема що про нього багато говорити.

Ювілятка подякувала щиро Всеч. отцям за відслуження св. Літургії, родині за організування та переведення ювілею та за дарунки, гостям за участь в ювілею та за грошові дарунки; зокрема подякувала вона тим жінкам, що приготовили вечерю. Молитвою „Достойно єсть" та піснею „Де згода в родині", які відспівали всі приявні, закінченно ювілейне прийняття.

З нагоди ювілею передано 15.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуєм, а п-ву Лящукам бажаємо ще багато милих літ прожити.

Присутній.

Принс Алберт, Саск.

ПОХОРОН БЛ. ЕВКИ ІВАНЧИНА

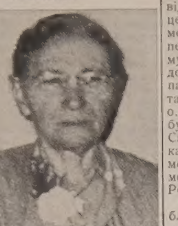

бл. п. Евка Іванчина

В неділю, 15 листопада 1970 р. розійшлась по Принс Алберт сумна вістка, що в шпиталі Вікторія в Принс Алберт відійшла у вічність бл. Евка Іванчина. Перед смертю прийняла вона Найсв. Тайни з рук о. д-р Г. Миколова.

Покійна Евка прийшла на світ 17 жовтня 1889 р. в селі Волиця Комарева, пов. Сокаль, Західна Україна, в родині Миколайчук. В 1906 р. вона вийшла заміж за Симеона Іванчину. В три роки пізніше її чоловік виїхав до Канади, а на господарстві залишилася молода Евка зі слугою. На господарці стався нещасливий випадок, Евка впала й побила собі важко коліно. Вона мусіла піддатися важкій операції, після чого вже не могла зігнути ноги в коліні аж до смерти. Її чоловік приїхав був з Канади додому 1914 р., побув коротко в дома й повернувся назад до Канади, залишаючи Евку знову на господарстві. В 1920 р. він приїхав знову з Канади додому й був тут три роки. В 1923 р. він повернувся до Канади, залишаючи в дома Евку з двома малими синами: Николою й Михайлом. Евка пережила цілу воєнну заверуху в рідному селі й аж 1929 р. поїхала з синами до Канади.

Подружжя Іванчина осіло зразу на фармі коло Алтікан, Саск. Їхні початки на фармі були тяжкі, як і всіх наших поселенців, що зачинали фармувати на канадських преріях. Та п-во Іванчина поборювали всі труднощі, тимбільше, що Евка мала веселу вдачу, нічим не зражувалася, працювала завзято ще й других заохочувала до праці. Як будували українську католицьку церкву в Алтикан, то в Евки харчувався безплатно будівничий церкви. В її хаті знаходили теж приміщення й священики, що приїздили туди на відправу.

В 1942 р. п-во Іванчина залишають Алтикан і купують фарму в околиці Міт Парк, Саск. Оба сини вже повиростали були й старший син залишив фарму й купив готель у Катнайф. Молодший Михайло господарив з батьками до 1952 р. Того року п-во Іванчина продали фарму й купили собі дім у Принс Алберт, а син Михайло купив крамницю товарів у Міт Парк. Чоловік Евки помер 1967 р. й вона залишилася знову сама, як колись у рідному краю.

Покійна Евка давала щедрі жертви на церкву в Принс Алберт та на дім для пенсіонерів св. Йосифа в Саскатуні.

Похоронні відправи зачалися панахидою, що її у вівторок, 17 листопада в каплиці похоронного заведення МекКензі відслужив о. д-р Г. Миколів. Заупокійну св. Літургію й похорон відслужив о. Г. Миколів в середу, 18 листопада в українській католицькій церкві св. Юрія в Принс Алберт, при великій участи знайомих, приятелів та сусідів з Принс Алберт і Міт Парк.

Після похорону сини покійної Микола й Михайло запросили всіх на обід до місцевої парафіяльної залі, який приготовили й подавали членкині місцевого відділу ЛУКЖ. На заклик місцевого дяка п. Камінського переведено збірку на українську пресу, з чого передано 15.00 дол. на „Українські Вісті", які обоє покійні Іваночко передплачували через довгі роки.

Покійну оплакують два сини й дві невістки, три внуки, сестра Марія в Україні, братанич Мирослав у Принс Алберт та багато знайомих й приятелів.

За жертву щиро дякуємо, а покійній вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Горем прибита родина покійної Евки Іваночко, складає щиру подяку Всеч. о. Г. Миколовому за відслуження похоронних богослужб, за слова пращання й потіхи. П. Камінському дякуємо за спів під час похоронних богослужб. Нашим приятелям дякуємо за несення домовини з тлінними останками покійної. Похоронному заведенню МекКензі дякуємо за совісну услугу. Жіночому товариству дякуємо за приготування та подання поминального обіду. А всім хто чимнебудь причинилися до гідного переведення похорону нашої покійної мами, як теж тим, що склали жертви на Служби Божі та взяли участь в похороні дякуємо дуже середечно. Нехай Милостивий Господь нагородить усім сторицею, а покійну прийме до Свого царства.

Сини Микола та Михайло з дружинами і внуки.

Вінчання Ярослава і Лесі Савчук в Едмонтоні

Ярослав і Леся Савчук

В суботу, 5 вересня 1970 р. відбулося в катедральній церкві св. Йосафата в Едмонтоні вінчання молодої пери: Ярослава і Лесі з дому Хаба. Обряду вінчання довершили катедральний парох о. Ю. Ковальський та катедральний сотрудник о. П. Шиндюк. Дружбами були: Б. Чапельський, Л. Савчук і Г. Деків; а дружками: А. Кривяк — сестра молодої, Т. Гукало з Едмонтону та Д. Онищук з Редвотер.

Весільне прийняття для бл. 400 гостей відбулося в прозорій залі Культурного центру св. Василія в Південному Едмонтоні. Господарем прийняття був п. П. Подлубний з Едмонтону. Після молитви, яку проказав о. П. Шиндюк, п. Подлубний привітав молодят із їх великим днем, а відтак згадав, що на весілля приїхало багато гостей з далеких околиць Канади: з Вінніпеґу, Ванкувер, Вернон, Келгарі, ітд. Опісля господар представив гостей стола й побажав усім гостям приємної забави. П. В. Хаба підніст тоаст в честь молодої й переказав її життепис, переплітаючи поважні науки, дотепами. З черги склав побажання молодій парі о. П. Шиндюк від себе та від катедральної парафії, бажаючи молодим щедрого Божого благословення та закликаючи їх й дальше провадити своє життя по християнськи та держатися рідної Української Церкви, свого обряду та свого народу. Відтак перший дружба Б. Чапельський переказав життєвий шлях молодого та росказав деякі веселі пригоди з його життя.

Молодий Ярослав Савчук подякував батькам своєї дружини п-ву Хабам за гарне виховання їхньої дочки, а своїй матері за те, що дала йому гарне виховання. Подякував теж всім гостям, що прибули на весілля зблизька й здалека, за вшанування його весілля своєю приявністю. Коротку, розумну й зрівноважену промову молодого нагородили учасники прийняття рясними оплесками. Батько молодої п. Юрій Хаба, бажаючи молодій парі щастя, здоров'я та многих літ, вітав злуку двох великих родин, що наступило завдяки вінчанню молодої пари. П. Хаба просив гостей знайомитися взаїмно й почувати себе на весіллі як одна велика родина. „В спільній нашій любові" сказав батько молодої, „ми не лише будемо почуватися сильні, щасливі й веселі, але й будемо підпорою нашої рідної Української Церкви, нашого українського народу й нашої прибраної батьківщини Канади".

Після весільної вечері та промов, відбулася забава з танцями, яка затягнулася до пізної ночі. Дуже гарно грала наша оркестра „Нортерн трубадурс", а ще краще приспівував до музики диригент оркестри.

Молода Леся прийшла на світ в родині Юрія й Марії Хабів в Едмонтоні. Вона ходила до початкової школи, а відтак до гай-скул в Едмонтоні. Після закінчення школи, вона закінчила торговельний курс й тепер працює в великій ґазовій фірмі „Кенедіен ютілітіс". Молода Леся через довгі роки була членкинею Марійської Дружини при катедрі св. Йосафата, в якій була секретаркою, а відтак і головою. Батьки молодої є широковідомі діячі в українського суспільно-громадському та церковному житті. Їхня діяльність відома не лиш в Едмонтоні, але й далеко поза Едмонтоном.

Молодий Ярослав прийшов на світ у Ванкувер, в родині Олександра й Лесі Савчук. Його матько помер, як Ярослав був ще малим хлопцем. Після смерти батька Ярослав перейшов з матірю жити на постійне на Мирнам, де закінчив початкову школу. Гай-скул і яурс електротехніки закінчив молодий в Едмонтоні й тепер працює фахівцем у великій фірмі „Дженерал Електрік" в Едмонтоні.

Слідуючого дня, після вінчання, відбулися поправини в залі відбудованого Українського Народного Дому при участі 175 осіб. На прийнятті промовляв хресний батько молодої Іван Челен.

З нагоди вінчання молода пара передала на пресовий фонд „Українських Вістей" 20.00 дол. Сердечно дякуємо.

Родина Ю. Хаби складає щиру подяку управі УНДому за відступлення залі на повесільне прийняття без ніякої заплати.

Молодій парі бажаємо щастя, здоров'я та многих літ.

Присутній

Похорон бл. п. Евдокії Ковальчук у Ванкувері, Бр.К.

У вівторок, 19 серпня, 1970 р., заосмотрена св. Тайнами, упокоїлася в Бозі бл. п. Евдокія Ковальчук, проживши 81 років. Покійна з дому Квасниця прийшла на світ 5 червня 1889 р. в селі Іванівка — Теребовля, Західна Україна. До Канади приїхала 1916 р.

В 1918 р. покійна Евдокія одружилася з Михайлом Ковальчуком і замешкали в Канора, Саск. В 1943 р. переїхали вони до Британської Колюмбії, до місточка Гийній і там жили до 1965 р., коли перейшли жити до Ванкуверу. Від самого початку приїзду до Британської Колюмбії були активними членами парафії Покрова Пресв. Богородиці в Ванкувері. Покійна також була членкинею Апостольства Молитви.

Покійну оплакують муж Михайло, син Ерній, дві доньки Марія і Евгенія. Покійна діждалася трьох внуків і одного правнука.

Похорон покійної розпочався панахидою, що її відслужено в четвер, 20 серпня вечером. Заупокійну св. Літургію й похорон в п'ятницю 21 серпня рано, відправив о. Б. Слобода ЧСВВ, в церкві Покрова Пресв. Богородиці. Тлінні останки покійної зложено на українській католицькій частині цвинтаря „Форест Лавн".

З нагоди похорону донька покійної, Марія, передала 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійній Евдокії вічна пам'ять.

ПРО ПЕРШИХ І ДРУГИХ УКРАЇНСЬКИХ ПОСЕЛЕНЦІВ

В. Ю. Кисілевський

За останніх двадцять літ канадські українці зробили багато для збереження пам'яті їхнього поселення. Появився цілий ряд основно і солідно виготовлених праць, починаючи від студії проф. Павла Юзика над українцями в Манітобі, але є ще широке поле до дальших студій.

Від довшого часу обговорювалося в пресі питання, хто був першим українцем — чи русином — який прибув до Канади на поселення ще перед Іваном Пилиповом і Василем Єлиняком. Агапій Гончаренко сягає аж до козацьких часів і твердить, що коли Росія займала Аляску, тоді прибуло до Аляски велике число давніх запорозьких козаків, яких Катерина II. заслала була 1775 року на Сибір і які опісля перейшли на Аляску. Відтіля вони мали поширитися здовж марського побережжя аж до Сан Франсіско. Але своїх тверджень Гончаренко не попирає фактами, не подає хоч би пару імен тих козацьких нащадків, щоби можна за ними в актах шукати. Досі не можна було найти в Британській Колумбії ані одного з тих запоріжських нащадків.

Були й другі спроби відшукати „перших" українців що прибули до Канади сотню літ тому. Ті спроби базувалися головно на вигляді прізвища, коли воно було подібне до українського. На примір, Роман Бачинський мав прибути до Канади 1865 року, як перший українець. Тимчасом досліди в Державному Архіві показали, що на пароплаві Белджіян який прибув до порту Квебеку 30 травня 1865 року під числом 1301 було записаних „чотири кравці Й. Кромокольські 43 р., Моріц Вальруц 30 р., Роман Бакенскі 24 р. (не Бачинський), і Юліюс Озерольскі, чужинці до Квебеку". Тут за Бакенським слід пропав. Правдоподібно, як більшість пасажирів на пароплаві Белджіян, прибув і він з „Прусії" (давньої Познанщини) і як багато других, — через Квебек, приїхав до Злучених Держав.

Коли говоримо про слав'янські назвиська, подібні до українських, то вистане заглянути до переписів 1880 років, на примір в окрузі Вотерлю, в давній місцевості Берлін (пізніще Кіченер) і найдете там десятки „славян", які прибули до Канади — з Німеччини, ось як Альберт Раковскі, Франц Роєвскі, Віл'ям Поляковскі, Джозеф Новак, Станислав Новак, Фридрик Мановскі, Ґодфрид Маркевіч, Хрістіян Мадалінські, Авґуст Левандовскі, Герман Ліпінські, Фридрик Камінські і десяток других. Хоч Раковських, Новаків, Липинських, Ґамінських чи Маркевичів маємо навіть між дуже визначними українцями, ледви чи можна було б отсих Альбертів, Ґодфридів, і Авґустів причислювати до українців.

Але є ще другі, пізніщі пришельці з куди більш переконливими українськими прізвищами, що кінчилися на суто українське -енко, про яких ми мало знаємо. Згати б тільки одного, Саву Федоренка, який шістьдесять літ тому багато шуму наробив і трохи-трохи не викликав дипломатичного конфлікту.

Дня 25 серпня 1910 року поліція міста Вінніпеґу арештувала „іміґранта з Росії", Саву Федоренка, на жадання російського урядю, який обвинувачував Федоренка в убивстві і жадав його видачі. Це викликало різкий спротив зі сторони політичних утікачів з царської Росії і голова „Російської Ліґи Свободи", Зальцман, виступив в обороні Федоренка у пресі і перед судом. Він заявив, що знає Федоренка особисто і дуже добре поінформований ро те „убивство" яке Федоренко мав поповнити. „Всі обвинувачення, на підставі яких Федоренко арештовано — видумані (промпт ап) і дуже легко доказати, що вони фальшиві. Ліґа готова витратити тисячі долярів, щоби ствердити невинність арештованого і осягнути його звільнення". Зальцман подав подробиці про Федоренка. Він був управителем дібр поміщика села Павловка в Росії, і будучи прихильником демократії, брав активну участь у революційному рухови 1905 року. Він організував селян того округа в якому був заннятий, роздавав їм революційні відозви, а коли революція притихла і наступила реакція, він довідався, що за ним пошукує охрана і що його життя в небезпеці. Агенти тайної Російської Ліґи Свободи дістали для Федоренка фальшивий пашпорт на який він виїхав спершу до Австрії, опісля до Аргентини, а відтіля прибув до Канади і осів у Вінніпеґу.

Що сталося з Федоренком По ньому слух загинув. Всетаки було б цікаво переглянути давні судові акти з серпня-вересня 1910 року і довідатися, як справу Федоренка вирішено і хто той Федоренко був.

ДРУКАРНЯ „УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"

ВИКОНУЄ:

- фірмові коверти
- фірмові листи
- афіші, летючки
- візитівки, білети
- книжки
- базарові квитки
- брошури
- весільні запрошення

UKRAINIAN NEWS
10967 - 97 St.
Edmonton, Alberta

Лік на недомагання ЖОЛУДКА

для таких жолудкових забурень:
вкритий білий язик
жолудкові кваси
нестравність
згага
болі голови через жолудок
поганий запах з уст
вживайте

ELIK'S жолудковий порошок ч. 2

Його акцією є знетралізувати жолудкові кваси, які спричинюють, посередньо або безпосередньо багато з найбільш розповсюджених недомагань жолудка.

ELIK'S жолудковий порошок ч. 2
є успішний

Його складники є злагіднюючі для жолудка, мають гарний смак і помагають на звичайні недомагання жолудка. Повні вказівки наналішці на коробці.

Ціни: $2.50, $3.50

ELIK'S PRESCRIPTION DRUG STORE
Dept. C.F.
222-20 St. W., Saskatoon, Saskatchewan

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних лікі вв Едмонтоні
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

УВАГА! **НОВА АДРЕСА!** УВАГА!
ФУТРА
ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ
35% ЗНИЖКИ
Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.
REPAIRING, REMODELLING & RELINING
Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:
DOMINION FURRIERS
10012 - 101A Ave., Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4386 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник